

Giới thiệu Cực Phẩm Sắc Thần

Ở đâu đó trên thế giới này còn tồn tại một nơi lạ lẫm song hành với thế giới ta đang sống không, liệu đi đến tận cùng thế giới này là ở đâu, đâu là giới hạn cuối cùng của nó. Truyện Cực Phẩm Sắc Thần như mở ra một thế giới, gọi mở cho bạn đọc những bí ẩn mà ta có đôi lần từng nghĩ đến.

Vũ trụ là một nơi huyền bí từ bao thế kỷ qua, từ khi con người trên Trái Đất này biết một chút về nó đã từng phỏng đoán rằng trong cái vũ trụ này có thể còn sự sống khác ngoài Trái Đất theo các người thì sao? Ta thấy thực sự là có không những có mà là hiếm có rất nhiều, không nói đâu xa quang chúng ta cũng luôn có những điều kỳ dị phải không??? Nào là dị Năng Giả, Huyết Tộc (Ma cà rồng), Ma Lang Nhất Mạch (Người Sói), Quỷ Tộc, Ma tộc...vv, ta dám khẳng định là có nhưng các người không biết mà thôi. Chẳng hạn cái tổ chức U Mặc quý dị mà tên tiêu Tầm tử ta biết là thành viên của nó đấy thôi! Có rất nhiều những khái niệm lạ lẫm xuất hiện trong truyện nhưng để giải thích được điều này ta cần theo dõi từng chương truyện, nắm bắt được những cảnh huống này.

Từ Nhục Tâm thường được bạn bè gọi là Tiểu Tầm tử, thân thiết như bề trên trong gia đình gọi hần là Tâm nhi. Hoàn cảnh trước đây cũng chỉ là một người bình thường trong cái biển người này thôi chả khác gì ai, dung mạo hần cũng không chút xuất chúng đặc biệt có tiêu chuẩn suất ca được phú bà bao nuôi, học vấn thì cũng tầm tầm, chả giỏi cho lắm từ khi hần còn học Phổ Thông, cha mẹ hần là công chức làm việc cho đảng cũng gần chục năm rồi, ông bà hần thì cũng là công chức về hưu, không có gì đặc biệt hoặc khác người nhưng chính hần lại là người được chọn và biết được nhiều thứ. Đó là những gì, mời bạn tìm câu trả lời trong tác phẩm huyền huyền này.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Nhục Đoàn

Ở một thâm uyên trong thâm lâm từng xúc tu đỏ đực đang dần dần bò tới mấy cái thi thể còn đọng lại vết máu đã đông thành đen đặc, trông có chút rợn người. Nếu người để ý quần áo của họ thì có thể nhận ra đó là chiến y của binh lính tự cái thời còn đánh nhau bằng vũ khí lạnh. À còn nếu người linh quang tinh anh sẽ nhận ra chiến y trên người họ không đồng nhất có thể chia theo làm 3 phe, không chỉ có thi thể của người, ngựa, khí cụ mà còn có cả chiến xa* trông rất đặc biệt phù đầy phù văn chú ngữ mà các người chẳng hiểu. Đoán chừng có lẽ nơi đây là đã từng là sa trường đầm máu của 3 đế quốc nào đó.

Chắc các người tò mò đây là nơi nào mà kì quái như vậy thì ta chỉ chớ thể trả lời người rằng đây là phần tiếp giáp trung khu Nam Vực Sâm Lâm theo cách gọi Phổ thông của dân chúng, còn tên chuyên môn trên bản đồ hần là Hắc Dạ Sâm Lâm. Theo Địa vực bách khoa toàn thư của Ma Áo đại lục nó nằm tiếp giáp với ba đại cự nhân phía Đông đại lục là Gia Đế Tư đế quốc ở phía Bắc, Đế Chân Lạc ở phía Tây và Đông Thắng hoàng hoàng triều ở phía Đông, nhưng thực ra nó chỉ tiếp giáp với Đế Chân Lạc và Đông Thắng Hoàng triều là nhiều chứ Gia Đế tư chỉ 1 chút mà thôi, nhưng 1 tí thì lên bản đồ cũng phải có không đúng sao? Mà thôi hơi đi quá xa rồi đấy chỉ lại với cái vực đi chứ nhĩ (), bây giờ cũng là giữa trưa rồi chắc là khoảng canh sáu gì đó thực sự là rất nắng rất chói à, đặc biệt là cái thứ như máu huyết màu đỏ đang uốn éo qua lại trên mặt đất thì lại càng sáng chói đây yêu đi lại vừa ghê tởm với cái cảnh nó đang kéo lê mấy cái xác về gần cái bờ vực sâu hoắm kia. Càng đến cuối chúng lại càng to ra béo mập nùng nùng à lại càng giống mấy cái vòi của con bạch tuộc á mỗi tội chúng sáng bóng và không có mấy cái giác hút mà thôi. Xuống sâu theo cái xúc tua lại thấy vài cái thi thể nửa đến gần cái vùng màu đỏ như huyết động tanh nồng nặc thì các phải khiến các người giật mình vì các núi có có thể thấy núi. . . phải nói chính xác là núi thấy chứa đầy những cái thi thể không toàn vẹn đang bị ăn mòn từng chút một thỉnh thoảng có vài tiếng tạo cho người ta cảm giác có vật tron đang trượt xuống rồi rơi cái đến "Toạch"!!! À không sao đâu! chỉ là có cái nội tạng nào đó rơi ra mà thôi! Thật sự là! các người thì không sao nhưng ta lại rất là có sao à, cái mùi xú khí ở đây thực làm ta không chịu đựng được nữa rồi nên ta quyết định tua lên cái trung tâm của cái núi xác này nhé chớ nói ta lười.

Ở trung tâm của cái núi xác này là khối cầu làm bằng huyết nhục đỏ thẫm yêu dị tỏa ra huyết quang như khói lượn lờ trông rất quý dị mà càng quý dị là nó ở trung tâm cái đám xác thú ghê tởm này thì phải bốc mùi khó ngửi khiến cho động vật vốn sống bản quen cũng phải chết ngất thì chỉ có đơn thuần là mùi tanh tinh khiết như huyết tươi thực sự là quý quái mà. Nếu cho ta nhận xét cái quả cầu thịt này đẹp không thì ta sẽ nói nó thật đẹp thực rực rỡ qua a, nhưng cũng yêu dị tà ác quá đi à! Thời gian trôi qua đi trời tối lại sang s cung không biết mấy đợt rồi huyết quang đang tỏa ra chói lòa từ cái con bạch tuộc bằng huyết kia cũng từ từ yếu dần, đương nhiên cũng chỉ yếu hơn thôi chứ người thương có lòi mắt cũng chả thấy gì, có khi do ánh sáng quá mạnh hồng mất một thời gian cũng nên. . .

Lại qua 3 ngày sau ánh sáng gần như đã tắt lại bùng lên thật mãnh liệt, thậm trí mạnh hơn trước như thể đom đóm trong đêm tối dù ta sắp chết ta cũng phải chơi đèn cùng vậy, đợi khi ánh sáng mờ dần đi thì nơi đó chỉ còn là đồng hồ hỗn độn mọi vật hầu như hết bết cả có gì nguyên vẹn cả trừ đất và cát. Trước cái lúc bùng nổ ánh sáng rõ ràng một tích tắc nó thu thu liễm hết năng lượng lộ ra khuôn mặt một người trong khoảng khắc, đương nhiên khoảng khắc này thật sự rất nhỏ bé chả ai thấy cả

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 2: Thượng Hải

Thượng Hải một thành phố sầm uất và cũng được thế giới đánh giá là có hải cảng sầm uất bậc nhất thế giới hơn cả cảng Singgapo và Rotterdam, hơn thế nữa nó chính là trung tâm tài chính lớn thứ ba của thế giới nên có ví von nó là hòn minh châu của Châu Á cũng không giat chút nào.

Người dân ở đây cũng sống một cuộc sống rất thời thượng đúng như những tòa nhà chọc trời mang hình dáng dạng hộp, thỉnh thoảng có chút cong tính tế, tính nhịp điệu đầy hơi thời khoa học kỹ thuật, hiện đại. Tuy cái gì cũng có mặt xấu của nó cả, một thành phố có tốc độ phát triển chóng mặt như vậy bất kể mọi điều kiện nó vẫn bon bon tiến đều và đã trở thành một nơi quan trọng trên thế giới chỉ xếp sau New York và Luân Đôn là vì được chính phủ quan tâm và đường lối chính sách sáng suốt chỉ tiếc là họ chỉ quan tâm đến các chỉ số để đánh giá một thành thị hiện đại mà thôi có vẻ các vấn đề dân sinh đã bị lãng quên sao??

Như đã nói thực sự là họ không quên đâu chẳng qua mắt diếc tai ngơ mà thôi, vì cái thành phố này phát nhanh thì cái gì cũng phát phải không?? Tệ nạn cũng là nằm trong danh sách đầy đủ!! các vụ buôn lậu, thanh lý xã hội đen của các bang phái cũng là nhiều như lông trâu từ nhỏ đến lớn cả ngày đều có khiến ta nhớ đến cái HongKong ngày nào và hiện tại phải không hắc hắc!

Điều đó cũng là tất yếu thôi bạn ơi! Thời buổi cạnh tranh mà Hắc đạo cũng là nghề mà chỉ hơi chút đặc biệt thôi không cần ngạc nhiên vậy á, người nói không cạnh tranh bọn ta sống sao nổi trong cái thời buổi đua với thời gian này há!!! Có lẽ các bác nói ta lại dai nhưng xin cho ta lại dai thêm chút nữa được sao?

Bây giờ sang giới thượng lưu nhé! Cái bọn này thì càng ta ác à, nếu để ta tổng kết thì ta sẽ nói nói như này “xa đọa, trụy lạc không chịu được”, những cuộc ăn chơi của họ không chỉ xa xỉ với trăm nghìn đô thì không được à! Nào là rượu là gái, em mình tình mới nôi nè, sao top 2 nè, thậm chí chơi ngông độ xem lắm tiền vác siêu xe ra đập cho nó oách!! A, a oai quá đi chứ, tiền rất hiếm có sao? Ta có rất nhiều mà! Ấy thật là đánh thượng cho những người nghèo phải không, nhưng cái thế giới này nó thế đấy trong khi một số đồng nào đó đang cố gắng chen chân vào cái vòng còn xoa hoa nhưng hắc ám này thì thì một số ít kẻ trong vòng tròn này lại ăn chơi phê phờ lấy bọn họ ra làm trò tiêu khiển chơi đùa. Người nói họ có ngốc không? Ta thấy họ rất ngốc à, thế giới này người ngốc cũng tương đối nhiều đấy!

Kẻ mà ta chuẩn bị nói đến cũng là một người trong cái vòng lẩn quẩn đấy, hần tên là Từ Nhược Tâm thường được bạn bè gọi là Tiểu Tâm tử, thân thiết như bề trên trong gia đình gọi hần là Tâm nhi. Nhưng cái cách gọi Tâm nhi khiến hần rất hoài niệm, có chút nhớ nhung. Hoàn cảnh trước đây cũng chỉ là một người bình thường trong cái biển người này thôi chả khác gì ai, dung mạo hần cũng không chút xuất chúng đặc biệt có tiêu chuẩn suât ca được phú bà bao nuôi, học văn thì cũng tầm tầm, chả giỏi cho lắm từ khi hần còn học Phổ Thông, cha mẹ hần là công chức làm việc cho đảng cũng gần chục năm rồi, ông bà hần thì cũng là công chức về hưu. Chắc hần người đã lơ mơ đoán ra nhà hần cũng chả giàu nhỉ? Ừ đúng vậy đấy, nhà hần cũng chỉ thoát nghèo mà thôi so với người nghèo trong thành phố này chứ gia với giới thượng lưu thân bí trong mắt hần chính là nghèo kiết xác chả buồn nhắc đến, nhưng hần chính là rất quý trọng nó, hần cảm thấy nó rất hạnh phúc, rất vui vẻ so với cái cuộc sống xa hoa nhộn nhịp bề ngoài kia, chứ bên trong nó hoàn toàn tẻ nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tiểu Khúc Ngổ Ngẩn

Hiện giờ cuộc sống của có thể nói khác xưa một trời 1 vực, biệt thự xa hoa ở khu Văn điền dành cho hộ nhà giàu, tài khoản khoản ngân hàng gần tỷ đô. Nói chung là cuộc sống dễ chịu, tiền nghỉ thoải mái có cấp bậc trong giới thượng lưu, cũng giống như hầu hết mọi người hần cũng là kẻ mê siêu nhưng cũng chưa đến nỗi cuồng xe. Trong gara của hần bây giờ cũng có đến hai chiếc siêu xe Maserati GranTurismo MC Stradale và Bugati veyron gran sport Bumblebee màu vàng rất oách, đặc biệt là chiếc Bumblebee mua vì mê transformer quá mà. Hần cũng có vài người bạn, cụ thể là khoảng 7 người trong đó đến 4 người có cuộc sống phú ông như hần, còn 3 người là sinh viên viên đại học năm hai cùng trường đại học với hần.

Hần học đại học nào ư? Cái này phải hỏi sao? đó chính là Đại học Giang thành dành cho giới quý tộc, nhà giàu, quyền quý. Giang Thành là một trường đại học đứng top trong cả nước, trên giấy tờ chính là xếp loại A+ toàn cầu chỉ còn một chút xem mức S rồi. Nói thử nghe nào, vào có khó không? Rất khó đấy, người muốn vào bài thi phải đạt tổng cộng 280 điểm 3 môn, hạnh kiểm 3 năm phổ thông ít nhất xếp lại Ưu 1 năm 2 kia phải tốt, đặc biệt là năm cuối xuất sắc thì càng có hi vọng sáng láng. À à! Ta đấy là nói cửa trước thôi còn cửa sau mà ai không được thì đừng thất vọng nhé!.....Nhưng cũng đừng mừng hựt! Người có tiền không? 1 vạn tệ há, được sao! Ha há! người đưa ta há?? người quá ngày thơ chăng? Ta nói là rất nhiều tiền, nhiều đến mức người ngưỡng mộ! Không đùa! thật đó thật sự rất nhiều nếu không người có quan hệ với người trong chính phủ có chức quyền cực cao như phụ mẫu người chẳng hạn thế thì khỏi lo nhé! Yên tâm mà đi học thôi! Không tiền học lực bình thường còn dám da hổ, trâu bò hề hết chắc lão hiệu trưởng sẽ si và vào mặt người:

_Người học hành bất lực, lại không có tiền làm người như người thật vô dụng còn không biết xấu hổ vác cái mặt đến đây ý kiến à? Người nghĩ đây là trung tâm từ thiện à? Mà trung tâm từ thiện cái gì cũng đủ chỉ thiếu tiền thôi nơi này của ta cũng vậy! loại người như người sao không đi chết đi? Xéo..ooo!

Bây giờ, trời cũng bắt đầu lờ mờ sáng. Thông qua ánh sáng lờ mờ nhưng có chút dễ chịu thư sướng này có thể thấy chiếc kim đồng hồ Rolex cao cấp

treo ở trên cửa vào khu bể bơi có chút dạ quang mị mị kia chỉ 3h48 phút. Bể bơi lúc này nước đang có chút xao động khiến cái phao dạng vịt màu vàng in đầy hình hoạt hình có chút bập bênh, cách đó không xa theo hướng 2h trên thành bể bơi có một nhân hình đang cầm 1 chiếc ly thon gọn sang trọng, thỉnh thoảng lại nhấp vài cái. Trông cái tay của người đó cũng rất là có nghệ giống hệt dân quý tộc á, vì trời tối quá nên không nhìn rõ dung mạo nhưng từ đường nét cũng đoán ra được cũng chỉ tầm 23~24 tuổi, hiện giờ trông hắn cũng rất phong cách trên thân độc mỗi cái áo ngủ hơn nữa còn không buộc dây nhìn rõ bên trong mặc mỗi cái nội khố màu xanh à! Ày tội lỗi, tội lỗi. trong tay hắn cái ly đang sóng sánh theo từng nhịp lắc tay nhịp điệu theo giai điệu tiểu khúc mà hắn đang âm ừ. Tiểu khúc nó như thế này:

_Em trông giòn bom trước cửa nhà cô. Cô vừa chạy ra em nghe cái đùng, nhà cô vắng mất tiêu. Cô vào nhà thương còn em đi về

Em lại trông bom trước cửa nhà thương. Cô vừa lành em lại nghe cái đùng. Nhà thương bay. Cô vắng mất tiêu. Cô vắng mất tiêu còn em vô tù.

Em lại trông bom trước hòm cô, cô vừa nhảy em nghe cái đùng.....

Tuy cái bài tiểu khúc xuyên tác nghe có vẻ vui nhưng khi hát bài hát đó nét hần nhả lại lộ có vẻ đau khổ, hoài niệm. Bài hát này là khi còn học trung học cùng với mấy thằng bạn chế ra để trả thù cô giáo chủ nhiệm phạt bọn hắn. Nghĩ lại khiến hắn vui về chút ít nhưng lại đau khổ nhiều hơn vì từ lâu hắn đã không về thăm gia đình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Đến Kiểm Tra Mau!

Nhìn ra ngoài căn phòng hơn phân nửa là các miếng kính tạo thành mặt trời cuối cùng đã bắt đầu nhô lên từ sau các tòa nhà ồ ồ hơi có chút mờ mịt chiếu lên mấy cái chai nước có ga khiến nó hơi chói mắt. Sáu giờ, đây là thời gian làm công việc quen thuộc hàng ngày của Từ Nhược chính là lấp đầy cái bụng của mình sau khi tập thể dục từ lúc 3h giờ sáng, có vẻ hơi sớm nhưng thực ra ngày nào hắn cũng vậy. Nói dễ nghe chính là tập thể dục, khó nghe hơn tí chính là luyện tập, mà thực tế lại là hành xác với những động tác có độ khó cao và diễn luyện hơn trăm chiêu Liệt Tủy quyền trong nửa tiếng. Hắn tự đặt ra cho mình lịch luyện tập rất xít xao không ngày nào bỏ ngày nào, vì bỏ luyện chính là từ vong lại càng gần.

Không như mọi ngày hắn có thể ê a, kê cà mà lẩn từ nhà đến trường, hôm nay là ngày kiểm tra môn chuyên ngành mà hắn đang học, nhà lại xa nên phải lao đi từ lúc 6h15' cũng chả có kịp lựa chọn, vớ được cái gì là mặc cái đó nên trông bề ngoài có chút lồi thối. Hắn cũng không có quá soái, chỉ có thể nói dễ nhìn, ngũ quan đoan chính không phải giống đầu trộm đuôi cướp nhưng cái cách để tóc lại khiến hắn nổi bật. À! Nổi bật ở đây không phải là có cái gì tốt mà tóc hắn rất dài hầu như chả nhìn thấy mắt trông có chút dờ dơi, lập dị.

Xuyên qua mấy ngã ba lại qua cái ngã tư vài lần trên con xe máy wave rẻ tiền mà hắn chọn để đi học, bỗng dưng gặp phải đèn tín hiệu giao thông báo đỏ làm hắn đang trông ngóng cái đèn nhanh nhanh chuyển xanh thì chiếc điện Nokia 256k màu trong túi quần rung ù ù, réo lên bài hát Tuyệt Cơ của Triệu Vũ Cơ, vì hôm qua mới nghịch cài vào chính quá to khiến mọi người chú ý nên có chút ngưng ngưng móc điện thoại ra.

_Alo! Nam Phong đây à gọi sớm thế đang đi đường mà...

Sớm! mấy giờ rồi còn sớm! what the hell! 7h kiểm tra rồi lão gia tử! người biết mấy giờ rồi không??6h53 rồi còn không đến sao? định nghỉ kiểm tra đấy à??!! Deck! người đến ngay cho lão tử! (mình viết chỗ này hơi thô, nhưng đúng với thực tế thế nên đừng chém mình)

Hắn chưa nói hết câu đã bị Nam Phong câu gắt ngắt lời. Nam Phong là bạn của hắn nói sao thì chính là bạn cùng phường buôn đấy, tính cách của 2 người có ít điểm chung sở thích lại hay ngồi cùng bàn mặc dù Nam Phong là một người phóng khoáng thích giao lưu khác hẳn với Nhược Tâm lại nội liêm ít nói bề ngoài trông có vẻ nhút nhát nhưng chính sự trái ngược mới là bạn thân. Đáp lại Nam Phong hắn chỉ âm ừ một tiếng trong miệng rồi định cup máy, Nam Phong cũng biết tông hắn rồi nên cố gọi với một câu:

_TS! Lần nào cũng vậy....! người mà không đến kịp chết với lão....

Tuy Nam Phong tính tình liệt hỏa ăn nói thô lỗ, nhưng nghe được lời quan tâm này lòng hắn thực sự ấm áp. Cuộc sống của hắn cũng rất tẻ nhạt tàn khốc chính những người bạn này lại cho hắn sức mạnh của tình người khiến hắn không lạc lối trong con đường tối tăm của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Chu Văn Long

6h55, ngoài cổng trường Giang Thành sinh viên đang vội vã chạy vào trường cho kịp tiết học đầu nhưng lại có 3 người, 2 nam một nữ đang đứng ở cổng trông ngóng ra ngoài đường với vẻ mặt lo lắng.

Khi cả đám còn đang mãi nhìn ra lộ thì có tiếng gọi hơi to đằng sau khiến 3

người hơi giật mình trong chốc lát:

_ Máy đưa kia! Sắp vào tiết rồi còn đứng đây làm gì không mau vào à?

_ Dạ vâng! Cháu đang đợi bạn...Chú đợi thêm một lát nữa được không cũng chưa đến 7h giờ mà! Bạn cháu vẫn chưa đến mà không nay có tiết kiểm tra

Thấy vậy, một nữ sinh trong ba người lên tiếng. Cô nàng này là Phương Tiểu Vân học cùng khoa với Tiểu Nhựt, trông cũng khá mỹ, có vẻ dễ thương và hơi chút ngây thơ.

_ Hừ! còn không mau vào đi ta cho cả lũ đứng ngoài bây giờ! Sao không tự lo cho mình đi?

Người này là bảo vệ cũng kiêm quản sinh tại đại học Giang Thành tên là Chu Văn Long, nhìn vẻ bề ngoài trung niên có chút nghiêm khắc của hán phòng chừng hơn 40 tầm 43 tuổi.

_ A!! thế nhưng mà....

_ Cái gì chứ! Không kịp thì đứng đây luôn chứ sao, chú đóng cửa tùy chú chúng cháu không quản!

Tiểu Văn chưa nói thì bên cạnh một nam sinh tính tình như bình thuốc nổ mang vẻ hơi tức khí vang lên. Nghe vậy, trung niên nhân quay sang nhìn hai nam sinh bên cạnh hẳn cũng có đôi chút biết về 3 người. Người bên trái vừa lên tiếng là Lưu Nam Phong năm 2 khoa tài chính-kinh tế, người còn lại đang hơi nhú mồm là Tiểu Bắc, cùng với nữ sinh là sinh viên năm 2 khoa kiến trúc. Bị trung niên nhân nhìn 1 lúc, đến khi 3 người sắp không chịu được lên tiếng thì mới thấy hán nói:

_ được rồi! ta đợi thêm lúc nữa! nhưng chỉ 5 phút thôi! Hình như 2 đứa học khoa kiến trúc hôm nay có bài kiểm tra môn, quan tâm bạn bè cũng tốt! Nhưng cũng phải tự lo cho mình, không đi làm bài đi! Ta đợi hẳn, các người vào đi.

Nghe vậy, vậy cả 3 người trên mặt có chút vui mừng chào cảm ơn trung niên nhân rồi đi vào. Nam Phong thì lấy điện thoại ra chuẩn bị kẻ công thì đúng lúc này có tiếng gọi to.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bí Mật Đáng Sợ!

Trường Giang Thành nằm ở trung tâm của Thượng Hải, mà nhà Từ Nhựt lại nằm ở phía đông cách đó cũng đến hơn 17km, tuy không tính là quá xa nhưng cũng chẳng gần đi xe máy cũng tầm gần tiếng vào buổi sáng. Vì người đông mà nhất là buổi sáng cũng chả đi nhanh được, nên hẳn đi đến trường trong khoảng 45' cũng là một thân bản lĩnh đây mình a.

Khi Nam Phong gọi cho hẳn thì cũng ở ngã tư cách khá gần nên chưa đầy 4'. Đến nơi hẳn cũng chỉ có thể cảm thán cái thành phố này đông đúc lắm ngà đây đến tín hiệu mà thôi. Từ đằng xa, hẳn đã thấy mấy người Tiểu Văn và Văn Long, hôm nay cũng giống mọi ngày Tiểu Bắc, Nam Phong vẫn áo phông và quần bò, nhưng có vẻ Tiểu Bắc màu tối nên cả bộ cũng chả tìm được cái mảng màu tươi tắn cả vì thế mà giờ cũng chẳng có mảnh tình vắt vai. Còn cái tên Nam Phong chính là cái tên ba hoa chích chéo, lạnh mồm lạnh miện tán đồ được đồng chí Phương Tiểu Văn nhà ta a thì vẫn là lèo lết mặc cái áo màu cam in hình thần tượng âm nhạc Âu Mỹ của hẳn, đứng cạnh hẳn Tiểu Văn thanh nhả trong bộ sơ mi trắng điểm chút đường kẻ đen, quần bò có chút bó sát.

Nói đến chuyện tình của chàng và nàng thì phải quay lại ngày đầu Từ Nhựt vào đây học. Như chư vị đạo hữu đã biết, tên Từ Nhựt học hành cũng tầm tầm làm sao mà thi được vào đại học Giang Thành chứ, với lại nhà hẳn cũng không có khả năng lo cho hẳn vào được. Nhưng mọi chuyện đã khác từ bốn năm trước.

Khi hẳn bắt đầu bước chân gia nhập vào U Mặc, một tổ chức hoạt động bí mật, độc lập của chính phủ không liên quan đến một ban ngành nào trực thuộc nhà nước, nhưng quyền hạn của nó rất rộng, quyền hạn của nó ngấm bao phủ cả bộ máy chính trị, nó hoạt động trực tiếp dưới quyền của 3 thủ trưởng cấp cao nhất nhà nước, tuy trên giấy tờ nó chỉ có trách nhiệm giải quyết các vấn đề về dị tượng nhưng thế lực của nó thực sự quá to lớn, một số

việc không thể phơi bày trước ánh sáng cũng sẽ có sự tham gia của họ không ít thì nhiều. Tổ chức cho đến bây giờ chỉ có hơn 300 thành viên trong đó tầm 20 thành viên nòng cốt, 20 thành viên tinh anh được chia làm 4 tổ theo thứ tự thiên, địa, hoàng, huyền. Thiên tổ là cao nhất đến huyền tổ là thấp nhất. Họ thường được tập trung ở 1 nơi để thư huấn luyện tác chiến phối hợp và có quyền chỉ huy tất cả thành viên còn lại trong tổ chức.

Loại tổ chức thế này không chỉ là Trung Quốc, mà tất cả các cường quốc trên thế giới đều có, họ tìm mọi cách để chiêu nạp thành viên, như cho người 1 điều kiện sinh sống 1 cách tối ưu nhất, đến đẳng cấp của tổ chức này tiền đã không còn ý nghĩa, mọi thứ chỉ xét bằng giá trị hiện vật.

Người đứng tương 300 người là ít, họ chỉ có 300 nhưng chính là 300 con quái vật, nói quái vật có thể không chính xác vì họ vẫn mang hình dạng con người và sở hữu sức mạnh siêu nhiên, vũ khí nóng mang tính cơ động đối với họ đã không là si nhê gì! Chỉ có thể tiêu diệt họ bằng siêu Vũ khí mang tính hủy diệt cực cao trên diện rộng. Theo chuyên môn họ được gọi là dị năng giả, với hơn 300 dị năng giả thì việc hủy diệt một đất nước hoàn toàn thành địa ngục cũng là việc trong tầm tay, chẳng qua các thế lực kìm hãm lẫn nhau không để nó xảy ra mà thôi. Nên nó có, quyền lực gần như tuyệt đối trong chính quyền cũng là điều dễ hiểu.

Nhưng có phải thế giới này rất cân bằng chăng?? hần được mọi thứ nhưng mất đi thân nhân chẳng phải mất tất cả, hần đã bốc hơi trong cái thế giới này theo nghĩa bóng, mọi tư liệu về hần hoàn toàn biến mất không dấu vết. Giờ đây chỉ tồn tại Long Nha còn Từ Nhục đã không còn tồn tại rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Gặp Gỡ

Khi hần gặp Nam Phong là tiết cuối của năm nhất trước kì nghỉ hè. Thật buồn cười! nhưng đây cũng là ngày đầy tiên hần biết đại học là cái gì.

Cuộc sống đôi khi cũng khá thú vị! một tình bạn đẹp, chỉ đơn giản là một cái bắt chuyện mà thôi. Chẳng là, hôm đó cũng như thường lệ chứ hai ba ngày thì hần có tiết trống nên lại nhảy từ bên khoa tài chính- kinh tế sang đây với mục đích rất ngây thơ và trong sáng. Đó là ngày ngày được nhìn thấy tân hoa khôi của khoa kiến trúc năm nay, nếu có thể sẽ lập tức ra tay tiêu diệt sinh lực địch và cũng thị uy luôn với các đối thủ tiềm tàng.

Hần ngồi nhìn Tiểu Bác ngồi bàn trên cùng Phương Tiểu Vân cả mười lăm phút với ánh mắt hình viên đạn như kiểu có cừu đoạt thế đến mức khô mắt rồi mới quay sang hỏi Từ Nhục:

Này người mới nhập học hả? Trước không thấy người trong khoa này bao giờ. Mà người tên gì vậy? Ta tên Lưu Nam Phong, cái tên rất đào hoa phải không!

Khi hần hỏi cái câu này Từ Nhục phải nhiên nhìn hần một lúc mới nói nên lời, vì hồi nãy hần vừa giới thiệu rồi, hơn nữa hần thấy tên này nghe có vẻ rất chuyên chú.

Ta tên Long Nha, ta vừa giới thiệu ta vừa chuyển trường ở tỉnh lên người không không nghe sao!- Từ Nhục chán nản nói.

Ặc vậy sao ta không để ý à! Xin lỗi nhé, ta không để ý. Dù sao ta cũng phải bảo vệ nương tử tương lai của ta.

Giờ Từ Nhục mới hiểu, thì ra từ nãy đến giờ hần là đang xem cô nương chuyên chú đến thần bất nhập thể rồi.

Theo ánh mắt của hần Từ Nhục nhìn lên bàn trên. chỉ thấy trong mắt hần là một cô nương ăn mặc trẻ trung thanh nhã, đôi mắt to, chiếc mũi tuy không quá cao thẳng theo kiểu nét đẹp nóng bỏng nhưng kết hợp với cái miệng chúm chím khiến nam nhân điên đảo kia lại mang vẻ dễ thương trong sáng khiến người mê mẩn thông sát nam nữ a! Còn tên ngồi cạnh nàng trông có vẻ cù lằn, một sách chỉ thiếu chiếc kính gọng đen Hugo Boss, nếu không chân chính trang nguyên bộ tiến sĩ giấy.

Đột nhiên một giọng nói nhỏ, pha chút ghen ghét từ bên cạnh hần vang lên:

_ Sao, Nương tử của ta đáng yêu chứ? Nàng Phương Tiểu Vân, hoa khôi năm nhất khoa này đấy.

Aizz! Chỉ là cái tên “ruồi trâu” Tiểu Bác kia chứ “bu” vào làm gì chứ, trông cái mặt thật đáng ghét! Có gì hay chứ chả phải học rất giỏi sao

Từ Nhục tròn mắt nhìn hần, tên này cũng quá YY đi chứ, rõ ràng hần thấy nàng kia nhìn thanh niên cù lằn theo lời Nam Phong nói là Tiểu Bác bằng ánh mắt ngưỡng mộ người còn cơ hội nữa sao mà chứ luôn mồm “nương tử”, “nương tử” chứ.

Thật đúng là khi yêu chính là mù quáng a! Đến mức mù mị rồi, chỉ là một cô nương thô có cần thiết điên vậy không?

Suy nghĩ của hần lúc đó mà để cho đám “ruồi bọ” xung quang, vợ một cái có một bó to này biết được thì chắc hần sẽ được một bữa SM miễn phí!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Vô Nghĩa! Khát Khao

Thời gian trôi qua cũng thật nhanh! Từ hồi mới đầu bỏ gở vào trường lu bù với việc học bỏ túc cho hơn một năm học bỏ lỡ.

Giờ cũng đã là quý 3 năm 2 hần đã đuổi kịp theo thực lực tầm trung của cả lớp. Thế hần mới biết được chỗ tốt của việc luyện thể và huấn luyện giọng đã và một môi cả thể xác lẫn tinh thần trong một năm đầu khi mới gia nhập tổ chức, với bài tập giả tương hiện thực không chỉ đòi hỏi khả năng về dị năng mà còn phải dùng cái đầu cật lực giải đố nếu không cũng lĩnh đủ đòn của cái bài tập đề rồi lê lét về phòng riêng trong khu huấn luyện.

Hơn nửa năm mọi truyện xung quang hần cũng đã thay đổi “xưa sao bằng nay”. Nếu là lúc đầu mới bước chân vào trường cuộc sống của hần chỉ toàn là nhiệm vụ giết chóc, đồ sát, có khi còn có cả người vô tội. Như vụ thứ ba hần làm với sự tham gia của quân liên minh toàn cầu, là đồ sát cả một cái thôn nhỏ nằm hẻo lánh sâu trong núi An-Pơ của Châu Âu vì họ bị tình nghi là vật thí nghiệm của Hắc Ám Thánh giáo Illuminati với biểu tượng con mắt Horus hay con số 666 nổi tiếng, thí nghiệm chính là thuốc kích phát tiềm lực của con người, cải tạo họ thành dị năng giả nhưng thật ra đó là thí nghiệm của tổ chức trực thuộc ông trùm thế giới USA-America mà sau này hần mới biết.

Sau tàn sát hoàn tất thì mọi người được điện báo họ chỉ là nguy trang mà thôi, họ hoàn bình thường! Đứng họ vô tội, thứ cần tiêu diệt thứ nằm giữa thôn, dưới cái nắp hầm bí mật trong nhà của thôn trưởng. Thật chó trâu phải không! Vô tội! Chết rồi! Vô ý nghĩa! Chỉ là nhầm lẫn bình thường trong một chiến dịch như bao chiến dịch khác.

Khi đó, thứ ngoài ý muốn phát hiện ra sau cánh cửa thép đặc tinh luyện dày 3 mét chống vũ vũ khí hạt nhân không chỉ có tầm 300 mà là hơn 1 nghìn 4 trăm sinh vật vật biến dị từ thí nghiệm do chúng tạo ra, trong đó cũng không thiếu thứ đặc biệt trâu bò. Trận đánh đấy thật sự thảm liệt, tham gia chiến dịch chỉ có 35 người 7 tổ khác quốc gia hợp thành quân liên minh. Khi đó thực lực các tổ cử đến thực lực chỉ xếp vào cấp thấp nhất “huyền cấp” trong nhóm tinh anh, vì thông tin tình báo sai nếu không nhờ dị năng tâm linh Thị Huyết Nhuận đa công năng, công thủ đều được và sự che trở của đội trưởng huyền tổ Vũ Tuấn, tên tay mơ như hần đã chôn thấy nơi đó rồi, nghĩ lại mà sợ!

Cũng từ lúc đó hần kiến thức được sự khủng bố của những loại tổ chức thế này! Liên quân tổn thất hơn một phần ba cuối cùng quân liếp viện cũng tới đó là Thần tổ cấp cao nhất của Anh Shamash đang thi hành nhiệm vụ gần đấy. Chỉ 5 người người nhưng sức mạnh của họ thật kinh khủng! Cực kinh khủng...! Hơn nghìn quái vật cải sinh học tối ưu hóa nhất để trở thành vũ khí giết người đối với họ chỉ ăn cơm, ngủ nghỉ hàng ngày. Như nhẹ nhàng phẩy tay! Phải! phẩy tay! Đứng thế đấy! đẳng cấp dị huyền ngoại phóng chỉ cần vài cái phẩy tay mà thôi!

Lần đầu tiên trong đời, chứng kiến cái sức mạnh hủy thiên diệt địa choáng ngợp, hoa mỹ ấy! Cho hần toát mồ hôi, ướt đầm lưng áo, nhưng cũng cho hần sự khát khao mãnh liệt sở hữu sức mạnh mà trước đây chưa từng có trong lòng hần.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 9: Tin Địa Chấn

“Xưa đây bằng nay” cái câu này là chính xác nhất để nói tới nội tâm hần bây giờ. Hần đã từng trở thành kẻ băng lạnh, “lời nói như vàng” trong suốt ba năm, nhưng đến khi gặp được những người bạn đích thực kém mình 2 tuổi này.

Sau khi hè kết thúc, thì có một truyện làm toàn bộ năm nhất lên năm hai cũng như hầu hết cả trường. Nó khiến bao trái tim bao nam sinh tan vỡ, tin tức động trời đó chỉ có cái nội dung ngắn gọn thế này:

“Tân hoa khô, đóa hoa đứng thứ 2 của trường đã rơi vào tay trẻ trâu!”

Hoa khô chính Phương Tiểu Vân, còn kẻ bị gọi là trẻ trâu thì chả ai khác vào đây Lưu Nam Phong sinh viên khoa kinh tế năm hai. Tuy bị gọi là “trẻ trâu” nhưng hần cũng mặc, “Ta trẻ trâu vậy đó không phục chạy qua đây cắn ta a, nhưng cẩn thận bay mồn nhé!”

Tuần tuần, tháng tháng, đều đều! tuần nào cũng phải ít nhất ba buổi nhiều nhất là tất cả nửa buổi trong tuần gĩa cúp tiết chạy sang ngồi với Tiểu Vân với cái lý do rất khoaai tây “hâm nóng tình cảm”. Do dễ học đuổi kịp mọi người nên Từ Nhược chuyển lên gần đầu ngồi ngang với bàn của Tiểu Vân, 2 cái bàn cũng gần nhau nên khi nào Nam Phong sang lớp cũng sẽ ngồi gần với Từ Tâm khiến hần phiền không chịu nổi, mấy ngày đầu có chút khó chịu nhất là khi Tiểu Tâm lúc đầu có ngượng ngập vì gã bựa kia giờ ít tiểu thủ đoạn trong hắc ám, lên lút. Người nói xem! Hần thực sự không muốn chú ý, Nhưng

không chịu nổi nha! ảnh hưởng nghề nghiệp nghiêm trọng rồi, bây giờ không muốn để ý cũng khó.... Ặc! tên này, đề tiện nhìn lên người khác cũng không cần phải lấy lý do như thế chứ.

Vì ngồi gần nhau nên thỉnh thoảng Nam Phong hay sang tán vói hân vài câu. Lúc đầu, hân thấy gã có vẻ lấm miệng nhưng sau này mới qua tiếp xúc hân mới biết đó là do gã quan tâm hân vì thấy mọi người có vẻ kì thị về bề ngoài có chút lập dị nên mới quay sang nói chuyện. Sau này khi đã quen thân hân cũng biết chút về đình Nam Phong, bố gã là bí thư thành phố nên gia đình hân thuộc vào cao tầng trong thành phố, từ bé hân đã bị mấy tên nhị thế tổ vây quang ninh nọt đến phát ngán, nên từ khi lên đại học gã quyết định dọn ra ở trong khu nhà trọ bình dân gần trường, hân thích cái không khí này chứ không phải sự giả tạo trong các mối quan hệ trước đây.

Tuy không biết cụ thể thế nào trong dịp hè hân hái hoa được đến tay, áp dụng nghề nghiệp vào thực tế Tử Nhục cũng đại khái biết được đôi chút. Cha mẹ Tiểu Vân là có một công ty xuất nhập khẩu tầm trung ở gần cảng nhưng từ hơn một năm trước làm ăn có lịu bại liên tiếp và lại thêm khúc mắc bên chính quyền nên lại càng trầm trọng. Đến bây giờ thì bên cục thuế lại sang thẩm tra, do sự cạnh tranh giữa các công ty nên việc mờ ám mượn tay chính quyền cũng là điều thường tình. Lớn trong gia đình kinh doanh nên việc có giao lưu qua loa với con cháu của tầng lớp cán bộ và doanh nhân thành đạt cũng là điều không thể tránh khỏi. Vì thấy Tiểu Vân lớn lên xinh đẹp, nhân lúc cháy nhà hời của mấy tên nhị thế tổ đưa ra lời giúp đỡ công ty của gia đình Tiểu Vân bằng việc nàg phải đến Vũ Hương lâu tiếp rượu cho chúng. Nhưng Tiểu Vân cũng không ngốc tung này tuổi sao không biết đó chỉ là đòn thăm tiếp rượu bọn chúng thôi sao vì không muốn công sức của cha mẹ trôi theo dòng nước ngang cũng chỉ cần rắng chịu đựng. Tất nhiên! với sự quan tâm xít sao gần như "theo dõi" của Nam Phong thì làm sao cho nàg chịu uất ức được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Nhất Ca!

Sau đó, chắc hân chư vị cũng đoán được sẽ xảy ra một câu chuyện theo kịch bản "Anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nhân mộ anh hùng"! Nam Phong sẽ nhờ cha hân giải quyết vấn đề Hải quan giúp gia đình Tiểu Vân, cho nàg thấy thực lực của hân, hân yêu nàg như thế nào!

Ừ! các đạo hữu đoán đúng rồi đấy nhưng cũng không phải hoàn toàn!

Hôm đó là thứ bảy tuần thứ 2 trong kì nghỉ hè, như thường lệ chiều các ngày trong tuần hân đều đến trường học bổ túc chỉ là thứ bảy hân không về nhà ngay mà sẽ cùng mọi người trong tổ tụ họp.

5h38 pm, trước cổng Giang Thành một chiếc xe Audi-A8 đang từ từ lăn bánh tiến vào, khiến cho mấy sinh viên gần đó nhìn với ánh mắt hơi mang vẻ ngưỡng mộ. Ngồi trong xe là một thanh niên đầu tóc dựng ngược, màu xanh ngả vàng khoảng 22 tuổi lấy điện thoại tào bốn màu đen ra tìm danh bạ(Iphone 4s) , khi đến cái tên Long lão tứ thì dừng lại rồi bấm nút gọi. Điện thoại vang vang tút tút chả có tý nhạc chờ nào một lúc mới có người bắt máy:

_ Alo! lão ngu hả?

_ ừ! lão tứ, nguoi xong chưa? ta đang đậu xe ngoài cổng trường đợi nguoi.

_ Cứ từ từ đã nào! ta đang ra mà! hôm nay tụ tập ở đâu thế?

_ Lão đại đặt bàn phòng Vip ở Vũ Hương lâu rồi! Ở đấy, nhiều em xinh lắm! Mà nguoi hôm nay cũng đừng có uống nước có ga cho trẻ con đấy nhé!~ Đi với nguoi thật mát mặt! - giọng của Thanh niên đầu xanh có chút quạu nói.

_ Đã nói rồi! ta không thích.....

_ Ặc! mẹ kiếp! lão đại ra rồi! ta cúp máy đây!

Không đợi, Tử Nhục nói xong gã đã cúp máy cái rụp. Lúc này Tử Nhục đã đi đến cổng trường nghe thấy tiếng quát to của Chu Văn Long:

Anh kia không biết đây là cổng trường à! Nhìn gì chứ! còn không mau tấp sang lề cho người khác đi à!

Ngoài cổng trường, Chu văn Long đang từ từ tới gần chiếc xe Audi-A8 biển số phú quý kia, thấy vậy Tử Nhục mỉm cười bước chân nhanh hơn tiến đến. Đến nơi, hân thấy Chu Văn Long đang thấp giọng hầm hè với Long Ngự:

Tập Mao! Nói bao lần rồi không được lấy xe của ta đi cơ mà? Nguoi mua xe về dăm bữa đưa Hồng rồi định mang xe của ta phá phải không?....

Mà nguoi không thể khoa trương vậy được không? Muốn để lộ tung tích sao? còn nữa nguoi sửa ngay cái đầu đi cho ta nhò, trông như đội thi trên đầu ấy!

Được rồi mà! Nhất Ca! Mới gặp nhau đã cần nhàn rồi! Mà ở đây nửa năm rồi còn không sớm lộ ra rồi à!- Long ngu bừa mội nói

Cần tắc vô áy náy! Mọi việc phải phòng trước hiểu không! Nói nguoi như nước đổ lá khoai ấy.

Khi hai người còn đang cãi cọ dằng sau bỗng có vang lên:

_Nhất ca! Lão Ngũ! Thôi đừng cãi cọ nữa, muộn rồi đi thôi không mọi người đang đợi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Dị Năng Sơ Hiện

Kim Sơn là một huyện ngoại thành cách khá xa thành phố thượng hải. Tuy xa vậy, cũng không thể ngăn được làn sóng phát triển lan từ thành phố đến đây. Nơi đây, từ khi thành phố phát triển được bước đầu cũng bắt đầu phát triển theo. Hầu hết mọi người đều vui mừng! Nông thôn mà! Lên thị xã sao? Sướng! Đời sống lên rồi, thời cơ phát rồi đây!

Nghĩ vậy cũng chẳng sai! Thực tế thì đúng vậy. Nhưng như ta đã nhai đi nhai lại cái câu này không chút mệt mỏi “ cái gì cũng có mặt trái của nó” bây giờ gọi khác đi là “vật cực tất phản” cho nó mới nhé. Mới đầu, khi thành phố bắt đầu phát triển đã thu hút rất nhiều nguồn nhân lực, sau này càng nhiều hê hê! TP.Thượng Hải đã nói với ta rằng : “Ta no rồi Ợ! Ợ! Hê hê!”. Nên ta nói:”Ăn no rồi thì đi xả đi, lại ăn tiếp”. Hắn đáp: “ xả rồi nhưng tốc độ xả không kịp tốc độ ăn. Ta?”......”

Nói đùa cho vui thôi chứ nó nói sao được mà bày tỏ. Đây là một cách nói bóng gió về tình trạng nhà đất lúc bấy giờ cung không đủ cầu! quá đông sao! Chả phải! mà là đất cất cô! máu chảy dòng dòng tỵ chết! Để hạn chế tình trạng, mất huyết trước khi đi vào nhà thương(Thương điên, deck, lão tác giả điên VL, chắc hẳn điên có thâm niên) thì chỉ chọn nhà ở ngoại thành để mua. Bắt đầu từ đây Kim Sơn là trường săn của các xạ thụ đỉnh cấp toàn quốc.

Dân số các huyện ngoại thành tăng vọt, khiến các vấn đề dân sinh trở thành bài toán đau đầu của các ban ngành chính quyền. nhưng có đau đầu vẫn giải được, cái này thì khó à! Trình độ dân trí không đồng nhất khiến khoảng cách giàu nghèo cao như nhà 5 tầng giờ đã thành cái vực cao vạn trượng. Lực lượng tinh anh ưu tú, măm mống cho sự phát triển thì cứ mọc thối. Nhưng người ít học thì công nhân của ta ta chứ chiến! Điều kiện làm việc cho công nhân thực sự là tồi tệ, tiền lương rẻ mạt, hệ số an toàn và độc hại được bỏ qua dài dài. . . dài dài đến khi dư rồi không dai được nữa thì nổi tiếp vẫn sài ngon.

Công nhân đồng nghĩa với rảo mồ hôi hết tiền thì làm gì có nhà tốt để ở. Nhà họ là những cái LẾU cho nó chính xác rột nát và chẳng chịt tập hợp thành một cái khu vây xung cái huyện. Ngươi hỏi điều kiện thế thì làm công nhân làm gì! Hết ruộng a, tiền đền bù hết rồi. ĐÓI! Ruộng thành Nhà máy xí nghiệp rồi! Nhà của ta bị xe ủi, cần cẩu cho bay rồi!

Cũng rất may! Nhà hắn cũng không đến nỗi nào. Vì bố mẹ là công nhân viên chức nên gia đình hắn được cấp cho một căn nhà ở tầng 4 khu trung cư công đoàn cao 17 tầng xây từ hồi mới cải cách.

Căn buồng bên không của khu chung cư là phòng hắn đã từng ở bốn năm trước đây. Khi đó là lần đầu tiên, hắn có thể nhận thấy dị năng của mình xuất hiện rõ rệt. khi đó hắn nhận được kết quả thi vào một trường đại học bình thường khoa công nghệ-thông tin, rất đáng tiếc cái nội dung tóm tắt lại là “Xin lỗi, bạn tịch mậ nó ời”. Vì trượt đại học, ở nhà bị ca cẩm cả ngày nên khi phát hiện ra dị năng của mình hắn tưởng mình vô đối rồi, “ ca đây đệ nhị, đũa nào đệ nhất”. nên hắn quyết định lên thành phố, sơ nhập giang hồ, hiệp nghĩa vô song.

Mà thực, khi thấy dị năng của hắn là dạng đa nhiệm(không thể xác định hình dáng, dựa vào tâm linh và ý trí đến định hình phân loại hình dạng) chỉ có thể bao quát được cái bàn tay trông như cái găng màu đỏ sẫm với da tay, nhìn vào cứ như huyết lưu đọng chạm với nhau nổ rộ ra nên hắn đặt tên là Thị Huyết. Chỉ là dị năng giả, sơ cấp chưa tính giai tầng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Thị Huyết

Dị năng thị huyết của hắn khá đặc biệt. Khi hắn hát hiện ra nó là lúc chán nản cầm bút phi vào ảnh ảo của mặt trời trên tấm kính chùa sô. Hắn cảm tất toàn bộ số bút của mình dùng để phi. Chán quá mà! Trượt đại học! Phi gần hết cả bó cũng chả làm xước nổi cửa kính, nhưng chính là lúc phi đến còn 1

chiếc bút cuối cùng hần lơ mơ nghĩ về cuộc đời bình thường nhàm chán của mình, có hơi khó kiểm soát cảm xúc tức dận dâng lên trong lòng. Một cái hồng tuyến từ tay hần vọt ra, rồi chỉ chỉ nghe một tiếng. Đùng! Loảng xoảng... loảng xoảng!

Nhìn cái cửa sổ bị tạch như ăn bom cả quả MK34(lưu đạn cầm tay dạng tấn công, dùng sức ép để nghiền chết địch thủ) ép văng cái cửa sổ ra ngoài chỉ còn lại cái khung đầy gạch bụi biến dạng. HẦN sững sờ, ngay người không biết làm sao, trong lòng hần cảm xúc ngổn ngang đan xem lo sợ, ngạc nhiên lẫn lộn.

Bối rối đứng dậy, bước chân run run đến gần cái cửa sổ nhìn cáo cửa sổ tan nát không tìm ra mảnh nào lớn hơn lòng bàn tay dưới mặt đất. Hần suy nghĩ đủ điều, thậm chí hần nghĩ cái cửa sổ này có phải quá cũ kĩ nên mạnh tay sẽ bật ra. Cũng không kịp suy nghĩ gì nữa, lại một tiếng nổ nữa còn to hơn trước vang lên. Bùng! Phần vách tường phía dưới nơi hần để tay như nở hoa trước mắt hần.

Khi đang trong trạng thái phi hành ngược, hần thấy cả một phần 5 bức tường trở thành gạch vụn. Những mảnh gạch như phi dao văng ào ào lên người hần, rồi một tiếng trầm muộn vang lên. Lưng hần đập vào vách tường đối diện. Đau nhói, đầu óc rung lên bần bật lên là cảm giác của hần lúc bấy giờ.

Đầu óc hần bắt đầu hỗn độn, u u mê mê dần dần tối sầm lại. nhưng trước khi nhắm mắt hoàn toàn, qua khóe mắt hần nhìn thấy bàn tay phải của mình có chút hơi đỏ chạm vào thứ gì cũng khiến chúng méo mó văng ra xa.

Không biết qua bao lâu, hần tỉnh lại từ cơn mê, đầu có chút hơi choáng. Mở mắt, được hơn nửa thì hần lại vội vàng nhắm lại, vì mới tỉnh nên mắt của hần có chút không thích ứng với ánh sáng mặt trời. Một lúc sau siêu siêu, vẹo vẹo đứng dậy chứng kiến nơi đã từng là cái cửa sổ bây giờ lại thành cái động to chiếm hầu hết bức tường. Hần há to miệng đủ để nhét cả quả trứng gà vào, chằm chằm ngậm miệng lại. Trong đầu như nghĩ đến cái gì đó, hần nhìn tay phải đang buông thõng của mình.

Khi đang giờ tay bắt cần quét một chút qua cái quần lửng kẻ xanh đang mặc. Roẹt! Quần bay! Rách nát rơi xuống đất! đi cùng với cái áo lúc này cũng bị văng ra khi hần bất tỉnh. Giờ này thì hần hoàn toàn nude, Khóa thân lộ thiên!

Hần cũng mặc, chỉ chăm chú nhìn vào bàn tay có ánh lên màu đỏ nhạt đi so với khi nãy. Dựa theo trí nhớ bước vào phòng tắm mang theo tia mỉm cười khóe miệng khó hiểu.

Giờ thì tay hần cũng đã trở lại bình thường, khi chạm vào mặt nước chỉ hơi làm nó gợn lên. Nghĩ về tình cảnh cách đây nửa tình cảnh ách đây nửa giờ, hần phỏng đoán mình có phải hay không là dị năng giả giống như trong nhưng bộ tiểu thuyết lan tràn đầy trên mạng hay không. Nghĩ thế hần nhớ đến hàng xóm làm hần lo lắng nhưng giờ này thì cũng chẳng ai có nhà, con cái đứa thì đại học hoặc đi học thêm rồi nên có chút vui vẻ vừa tắm vừa nhâm sương.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nhân Tâm

Hơn tuần sau khi phát hiện dị năng, gã đã xuất hiện tại quận Dương Phố một quận trong Thượng Hải thị khu. Bây giờ trông gã có vẻ u sầu, có lẽ tại tuần trước vì dị năng của hần xuất hiện mà phá hỏng cả căn phòng, cha mẹ ngỡ như tát nước một trận gã có oan cũng chả giải nổi được rồi. Dị năng của gã ạt! dù gã có thanh minh thế nào cũng vô dụng, ai sẽ tin trên đời này có dị năng giả chứ. Cái này là điển hình "vui quá hóa buồn".

Buổi tối hôm đó, hần thử đi thử lại không biết bao lần trong phòng mình để chứng minh là mình đúng, cuối cùng kì công không phụ lòng người đến tận gần sáng hần cũng làm được chỉ có điều không sao gây ra chấn động lớn như ban ngày.

Thế cũng là đủ rồi nhưng trong lòng hần một ý nghĩ táo bạo sinh ra. Hần muốn chứng minh mình không vô dụng! Có thể hần học hành bất lực nhưng không vô dụng! Hần sẽ lên thành phố kiếm việc làm, với khả năng đặc biệt của mình thì sợ không có việc sao. Ý nghĩ hần lúc đó thật ngây thơ. Đi làm hắc đạo sẽ kiếm được nhiều tiền! Nhưng một kẻ được dạy dỗ đạo đức làm người cẩn thận từ bé có thể làm hắc đạo được sao. Tiền rất quan trọng nhưng hần có thể vứt bỏ lương tâm đi được sao?

Bây giờ sau đó, hần đã xuất hiện Thượng hải thị khu, cuộc sống leo chèo cống hiến tài năng cho bang hội cũng bắt đầu. Trúc Liên bang là một bang phái chính trong năm bang phái của Thượng Hải lần lượt là: Phúc Kiến tiểu cục, Trúc Liên bang, Thiên Long Bang, Đình Gia, Thất Thương hội. Thực lực bang hội cũng sắp xếp theo thứ tự như vậy.

Nhưng từ khi hần gia nhập bang hội thì nó cũng biến đổi vị trí thứ 1 và 2. Cái hắc đạo này cũng chả phải tốt lành gì, người tính cách đơn thuần như hần bấy giờ cũng chả trụ lâu được tại thế giới nhảm không lên nổi mặt bàn này quá hai là 13 ngày tháng.

Khi giá trị lợi dụng của hần đã hết và được nhận định là mối nguy hiểm tiềm tàng thì chính kẻ nâng đỡ hần vào bang lúc đầu là tam đường chủ của bang Trúc Liên được hần hộ tống hần lột xác thành bang chủ cũng thực hiện cái kế hoạch đưa hần vào hòm, hay tiện nghi hơn thì sẽ có những ngày nghỉ dài hạn lệnh đệnh trên bên.

Dị năng giải phân chia làm 6 đẳng cấp, trong đó có 5 có số lượng hơn số ngón tay và ngón chân cộng lại là cấp một, cấp hai, cấp ba, yên diệt giả, chấp

năng giả độ cường của các cấp tăng dần theo thứ tự trái qua phải. cấp cuối cùng là cấp chủ tử giả gọi nó là cấp huyền thoại cũng được. Trên thế giới bây giờ cũng không quá 10 người, trong đó quốc gia hẳn sở hữu 2 tên. Nhưng đây cũng không phải là tuyệt đối trên thế giới này còn kẻ nào siêu việt hơn thì không biết được. Mỗi một cấp bậc chia làm 3 tầng thượng, trung, hạ.

Dị năng giả cấp một đến cấp 3 chính là bắt đầu làm chủ được dị năng của mình nên cũng khá dễ, 2 tháng Tử Nhược cũng làm quen được với sức mạnh của mình. Vì dị năng của hắn có lực phá hoại khủng bố nhưng lại là khiếm khuyết của nó càng mạnh càng khó duy trì lâu. Hắn chỉ có thể sử dụng ngoại vật làm vật dẫn để công kích, nếu trực tiếp với dị năng cấp một của hắn chỉ vài quyền là tiêu hao cái quang đăng. Dù có mượn vật truyền lực thì không quá đáng hơn 30 chục cái một tý, với số lượng hơn bảy tám chục người đuổi giết bằng cả ô tô và mô tô được.

Đêm đó mưa có chút nặng hạt! đối với hắn là đêm mệt mỏi chạy trốn chết của rừng ánh đao, thỉnh thoảng có vài ánh lửa từ nòng súng với thân thể dính 2ào vai và bắp tay trái. Mưa tầm tã suốt từ chín giờ tối giờ đến hơn 2 giờ sáng, trong cơn mưa hắn cố vật lộn trong tuyệt vọng qua các dãy phố, xuyên qua nhà hàng quán bar nào đó cầu mong cảnh sát đến kịp, kể suốt 2 tháng qua hắn cho là kẻ bất lực và dễ bị mua chuộc, nhưng có chậm thì chậm cũng chỉ nửa tiếng chưa bao giờ xuất hiện tình cảnh thế này.

Cuộc đuổi bắt, đến 2 giờ sáng rốt cục kết thúc, đây đã là bờ sông Hoàng Phố hắn lại không biết bơi nhảy xuống tắt thở, hắn thật sự tuyệt vọng, từ giờ phút đó hắn cũng cảm nhận sâu sắc nhân tâm hiểm độc xảo trá, cái tàn khốc, khắc nghiệt trên thế giới này và cả sự ngu muội của chính mình. Nhưng bây giờ có hối còn được cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Xa Đọa

“Ba mươi cũng chưa phải là tốt” khi hắn nghĩ cuộc sống của mình kết thúc, thì nó cũng chỉ mới bắt đầu cho sự đặc sắc, lèo lèo. Bị người mình tin tưởng phản bội, không biết bơi nhảy sông cũng chẳng treo! May mắn! Cũng không hoàn toàn là may mắn, mà hắn lại có giá trị mới, lại hữu dụng rồi.

Đêm đó, Tử Nhược Tâm đã chết hoàn toàn chết. Từ đó đến giờ, chỉ còn Long Nha của tổ chức U Mặc, một kẻ cuồng thẳng cấp. Long Nha đã trở thành thân tượng mới của lớp trẻ trong tổ chức với M110 SASS*(Knights SR25) nổi kinh khủng của mọi kẻ thù.

Hắn gia nhập tổ chức với mục đích đầu tiên là trả thù. Học được bài học đầu đời “cách sinh tồn” hắn cũng muốn trả bài. Điện cuồng tập luyện! Trong lòng hắn bây giờ chỉ có lửa! Lửa, cháy lên não kích thích sự điên cuồng trong lòng hắn. Lại lần nữa, hắn cảm thấy mình vô dụng dù hắn có chăm chỉ hơn người khác thì đẳng cấp dị năng của hắn vẫn chỉ nhích lên từng tý 1 lên 1,001. Mỗi lần chán nản, thì cái đêm đó lại hiện ra trong đầu.

Kẻ vọt hắn lên, chỉ nói một câu “Kẻ sống tức hữu dụng, vô dụng bị vứt bỏ. Bây giờ! Ngươi muốn tồn tại thật mạnh mẽ sức mạnh tối cao hay chết như một chết như một con chó bị người đuổi đánh?”. Mang trong đầu câu hỏi, nó chính mục đích sau cùng gia nhập vào tổ chức. Hắn luôn ép mình cố gắng! nói thầm trong lòng mình: “Không buông bỏ! Chỉ cần ta cố gắng! Tuyệt đối làm được”.

Gia nhập vào tổ chức, đi bằng chân về bằng cẳng sau những bài tập luyện tập cho dị năng giả cấp 3. Cuối cùng, một tháng sau dị năng của hắn hẳn cũng vào cấp một trung tầng cũng là lúc hắn được giao nhiệm vụ đầu tiên. Đi sát nhân! Một cán bộ cấp trung ương của Nhật Bản.

Kẻ sát nhân bình thường lần đầu giết một người, hai người, ba người. Nhưng hắn lần đầu giết người là giết quang cả một cái đảo nhỏ hơn 34 người nam nữ già trẻ lớn bé. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn ngồi run rẩy trên cái ghế trực thăng NH90 (Nato Helicopter), . Lần đầu mà giết nhiều người như vậy khiến hắn có chút thần thờ. Nhắm nhìn cây M110 SASS trên tay mình hắn không hiểu nguyên nhân vì sao họ phải chết chỉ biết như vậy là vì tổ quốc. Tổ quốc đối với hắn là khái niệm rất xa vời, hắn chẳng quan tâm hắn chỉ cần thực lực, hắn cũng không muốn giết ai cả nhưng không đi giết chính là bị giết, bị coi là kẻ phản bội, bị tổ chức hủy diệt.

Mặc kệ trong lòng có ăn năn hối cái gì gì đó! thì trong lòng hắn đa phần cuồng hoan, sử dụng đầu đạn sniper xuyên giáp để làm vật dẫn thổi tung thây đối thủ thành thịt nát, thì cũng có lúc phải cận chiến không khỏi có rất nhiều máu dây lên người. Máu của chính mình lẫn kẻ khác. Càng giết nhiều máu càng vấy lên áo hắn càng nhiều thấm vào ướt sũng, lúc đầu cũng không có phát hiện điều gì không ổn nhưng lượng máu càng nhiều thì hắn nhận ra đại năng của mình càng đỏ thắm chuyển sang màu huyết tươi rớt bắt mắt. Năng lượng từ vết máu điên cuồng chảy vào người hắn dạo vòng quang mạch máu trở lại nằm an tĩnh dần dần chờ đợi sử dụng.

Hôm đây, Hắn đã tắm máu theo đúng nghĩa đen. Hắn cảm nhận lực lượng của mình điên cuồng tăng trưởng. Lòng hắn sáng khoái cảm nhận lực lượng của mình đang từ từ tăng lên! Đây sẽ là bí mật riêng của hắn, nó quá đáng sợ, dị năng này quá đáng sợ nhưng cũng rất đáng mong đợi. Ngửa đầu lên trần nhà, cười “Hắc, hắc” vài tiếng. Tà quang đỏ rực từ từ bốc lên cao ẩn chứa sự tham lam, điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Mật Giả! Thiên Nhãn Thông Thiên

Từ xa xưa, người phương Đông cổ đại thường cho rằng, năng lượng được phát ra từ một bộ phận trung tâm của con người và vùng trung tâm đó chính là "con mắt thứ ba". Hình ảnh con mắt thứ ba được thể hiện trên trán của các vị thần trong các tác phẩm điêu khắc cổ đại ở đền chùa Phật giáo. Người ta tin rằng, con mắt nhìn thấu mọi điều đã được Thượng đế ban tặng cho các vị thần để họ có những năng lực siêu phàm nhìn thấu những vật vô hình. Lobsang Rampa, một tăng sĩ nổi tiếng của Phật giáo Tây Tạng đã có viết một quyển sách "Tây Tạng huyền bí" (The Third Eye), trong đó miêu tả chi tiết về cách khai mở con mắt thứ ba, là con mắt trí tuệ, giúp cho hành giả thấy rõ được quá khứ và vị lai. Vị trí của con mắt thứ ba theo cách gọi của tử vi Trung Hoa, được gọi là nơi Ấn đường.

Nhiều cuộc thử nghiệm về đề tài này cũng đã được tiến hành, mặc dù 2 mắt bị bịt kín nhưng vẫn đi lại, hoạt động và đọc chính xác sách báo như bình thường. Không phải ai cũng có thể khai mở con mắt thứ ba, để khai mở được con mắt thứ ba cần linh hồn lực đặc biệt cường. Tuy người bình thường không biết linh hồn lực là gì nhưng những luyện võ giả (có thể là ngoại công hay nội công), khí sư (chuyên luyện nội công) đến cảnh giới khai căn sẽ cảm nhận được. Đến cảnh giới này con người đã đạt đến mức phi tự nhiên gọi họ là dị năng giả sai nhưng cũng không đúng. Vì họ không phải là thiên sinh hay nhân nhân đặc biệt sở hữu được dị năng mà là do tu luyện cho nên họ được gọi là mật. Khi đến cảnh giới khai căn khám phá được chính bản thân của mình thì chính là bước đầu thông thiên (linh thông với trời đất). Thông thiên xuất hiện thiên nhãn là lúc có thể giao tiếp với trời đất, thiên nhãn nằm trên ấn đường có cách gọi khác con mắt thứ ba theo tử vi.

Có đạo hữu nói dị năng giả sẽ không tu luyện võ đạo được. Điều này không phải, họ chẳng những tu luyện được mà đặc biệt cường khi có võ công thích hợp với dị năng của họ. Thiên tài võ học từ xưa đến nay cũng tám chín phần là dị năng giả, thời xưa có kẻ sở hữu thể chất khác thường như cực âm, cực dương thể nhờ đó con đường võ học làm chơi ăn thật người ta xưng là Chung cực thể. Nhưng thực chất đó cũng là một loại dị năng và được xếp vào dị năng địa cấp theo như ngày nay.

Từ Nhược cũng khá may mắn, môn võ hãn tu luyện là Liệt Tủy quyền, quyết pháp của nó cũng đơn giản luyện đến đại thành rất dễ dàng, còn chuyện khai thiên nhãn hơi có vẻ xa vời. Cái gì dễ dàng, chả dễ đến điểm cuối, Liệt tủy quyền chỉ là một loại phụ trợ công kích phần trăm tăng cho người luyện đến khai căn mở nhãn rất rất nhỏ. Loại võ hoa cải nạt này mà hãn cũng luyện cũng có nguyên nhân. Hãn không tìm thấy bất kì một loại công pháp nào thích hợp với mình! Dị năng của hãn vừa tà ác vừa bùng nổ rất trái đạo lý, tà ác thì phải âm trầm ăn mòn sống lưng người khác không thể có lực bộc phát như chính khí. Dị năng quý dị như thế cũng không thể xếp loại trong dị năng bàng, nên hãn chỉ có thể chọn cái quyết pháp gân gã để luyện. “Tham thì thâm” luyện công pháp linh tinh, đến lúc bạo thể chết thì chả phải vừa thể thâm vừa buồn cười.

Nhưng trên thể giới này không có gì tuyệt đối!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Mạc Kỳ Huyền

Nói hãn may mắn cũng là có nguyên do, luyện công pháp mang tính phụ trợ phần trăm cho hãn khai nhãn không đến bảy phần trăm. Nhưng dị năng của hãn rất bá đạo thì cũng cần linh hồn lực tương đương như thế, linh hồn lực của hãn so với các dị năng giả khác cường rất nhiều để hãn đột phá chỉ thiếu cái trăm đó, cần cảm ngộ.

Chìm đắm trong vô hạn giết chóc, lén lút hấp thụ máu huyết của nạn nhân trong nhiệm vụ hãn được giao đẳng cấp của hãn chỉ trong hai năng đã lên cấp ba thượng cấp đỉnh. Tốc độ phát triển chóng mặt của hãn cũng đến lúc dừng lại, hãn nhận ra mình có hút huyết kẻ khác, năng lượng chạy trong cơ thể hãn vài vòng sau đó bị tổng xuất cơ thể qua lỗ chân lông. Khi đó, hãn cũng rất giật mình nhưng nghĩ kĩ chắc là do mình thăng cấp quá nhanh cần thời gian để củng cố.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ thứ chín, hãn nghỉ phép một thời gian, trong tổ chức hãn đã được nhận định là hạt giống mới, một vũ khí bí mật nên tổ chức sẽ không cho hãn độc lập hành sự mà cử người làm vũ em cho hãn. Người được cử đến làm vũ em thuộc thiên tổ khiến hãn có chút hồi hộp và mong đợi càng cho hãn ngạc nhiên người đến là một đại tỷ.

Đại tỷ này tên Mạc Kỳ Huyền, nàng khoảng 28 tuổi. Là một thực nữ tiêu chuẩn, nàng vẻ đẹp thành thực, nữ tính. Khuôn mặt oval, Tỳ từa quỳnh giao, mi vũ nữ mầu mang chút u buồn, mày cong đen nhánh, tóc huyền để xõa đến ngang vai, thân hình lồi lõm, eo thon mảnh khảnh. Dù hoặc thể này, thì làm sao mà chịu nổi chứ nhất là với kẻ luyện tỷ như hãn nên khi thấy nàng hãn cũng phải thất thần một, hai giây. Tuy nhanh chóng hồi tỉnh, nhưng mặt hãn cũng thấy hơi nóng lên, ngượng ngùng đi đến chiếc Lamborghini Murcielago màu hồng đỏ ven đường.

“A... ừm! chào tỷ hân hạnh được gặp mặt! Tỷ hảo, ta là Long Nha, chắc tỷ là người giám sát của ta?” – giọng nói của của Từ Nhược có chút mất tự nhiên vang lên.

Hi...hi! Tiểu ca thấy tỷ đẹp lắm sao? Sao bộ dáng như sợ ta ăn thịt thế?

Kì Huyền vừa nói vừa gỡ chiếc kính D&G gọng ngọc bích, có đính hạt kim cương lóng lánh xuống dùng nó hất hất mái tóc. Nhìn thấy động tác mang vẻ vũ mị, phong tình như vậy của nàng khiến mặt hắn đỏ lên một tầng nhạt:

“Ha! Ha! Ngượng ngùng, ngượng ngùng.” – Tuy hắn không đẹp trai lắm nhưng ngượng ngùng cười cười nói cũng có chút hình tượng

“Tiểu ca thật dễ thương à nha! Ta là Mạc Kỳ Huyền người bảo vệ cậu lần này, cũng không nên nói gián sát a. Vì đây là bảo vệ hạt giống của tổ chức mà!” – Kì Huyền chớp chớp mắt che miệng cười mỉm nói.

Ài! Đúng là hồng nhan họa thủy a! Thấy nụ cười mang vẻ ngây thơ của nàng đồng chí Từ Nhượng của chúng ta lại trời trồng rồi. Lòng hắn cảm khái “Yêu tình hại người a! Thế này là mệnh ta rồi!”

Hai người nói thêm vào câu rồi Từ Nhượng lên xe. Chiếc xe bắt đầu lăn bánh lên đường tới Kim Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Mỹ Nhân Tiểu

Trên đường quốc lộ, chiếc Lamborghini Murcielago màu hồng đang phóng với tốc độ kinh hoàng khiến chủ điều khiển mấy chiếc xe khác có phần sợ hãi. Thỉnh thoảng xe cũng hơi có trôi vào lề đường nhưng theo từng cú drift bài bản có thể ghi vào sách giáo khoa xe không trật khỏi lòng đường mấy mảy. Như thế cũng đủ biết trình độ khiển xe của chủ xe đã đến mức “tô hòa thuần thanh”.

Đã lâu hắn không trở về nhà thăm phụ mẫu trong lòng không có chút bồn chồn. Hết nhìn xe cộ qua lại trên đường đến kiến trúc đang trôi đi phía sau với tốc độ chóng mặt một cách ngơ ngác. Hắn không biết như thế nào đối mặt với cha mẹ của mình. Cha mẹ hắn cũng không biết hắn còn sống, theo như cách đây 2 năm họ đã nhận được tin tức hắn đã chết mà không tìm thấy xác. Tang lễ của hắn cũng đã được làm chu tất rồi, giờ hắn còn có thể xuất hiện trước mặt họ sao? Hắn cũng không có dụng khí đối mặt với họ, hắn cảm thấy mình thật bất hiểu! Trong 2 năm qua mãi mê trong quyền lực, sức mạnh cũng chưa có thời gian để hắn suy nghĩ kỹ nhưng cũng có thể tưởng ra khi đó cha mẹ hắn thương tâm thế nào. Đứa con họ rút ruột đẻ ra, hết sức thương yêu bây giờ lại nhận được tin nó đã chết thậm chí còn không thương tâm sao? Đang chìm đắm trong suy nghĩ liên miên thì có một giọng nói đánh thức hắn:

Sắp về nhà nên lo lắng sao? Yên tâm đi, người chứ gặp bọn họ đi, ta sẽ không viết nó vào trong bản báo cáo đâu – Kì Huyền vừa cười vừa nói.

Nhìn nữ nhân thành thực trước mặt này, hắn có chút thất thần. Trông nàng thật đẹp! Đặc biệt là khi cười như vậy khiến nàng không chỉ có vẻ thành thực mà còn có thêm chút ngây thơ của thiếu nữ mới lớn. Bây giờ, đã là năm giờ chiều, vì là hè mặt trời đã chìm được nửa thân mình dưới chân trời đỏ một mảng, ánh nắng mặt trời xuyên qua những áng mây làm chúng mang màu vàng nhưng lại không chói mắt chút nào. Trong xe lúc này mỹ nhân cười, ánh nắng vàng mông lung chiếu lên khuôn mặt nàng khiến nó như tỏa sáng nhân nhật, phong cảnh hai bên đường lúc này là một màu xanh mướt ruộng lúa, xa xa hàng cây đung đưa theo gió.

Tất cả hội tụ trong mắt Từ Nhượng, xuất hiện trong mắt hắn là một bức họa "mỹ nhân tiểu", nụ cười trên khuôn mặt nàng được ánh nắng tô điểm càng thêm phần rạng rỡ, cảnh sắc qua cửa kính ô tô làm nền cho nàng. Vẻ đẹp này nói không hết lời ý vị! Thật sự là “Nhất tiểu khuynh thành, Vũ mị Khuynh quốc”.

Thấy Từ Nhượng đang trợn to mắt, há hốc mồm thất thố nhìn nàng, Kỳ Huyền cười rộ lên khanh khách đạo:

Tiểu ngọc ca! Nhìn gì đó? Bộ nom tỷ đẹp mắt lắm sao?

Mỹ a! rất Mỹ..... Ặc, nhầm lẫn, nhầm lẫn!A!không, không!... hiểu lầm, hiểu lầm!

Vì thất thần lại lỡ miệng nên khi phát hiện ra khiến hắn lúng túng giải thích nhưng càng giải lại càng rối. Nhất là bây giờ, thấy Kỳ Huyền nhìn mình tiếu mị thì mặt so mông khi còn đó.

A...!A! tiểu suất ca, đệ thật rất thương đó nha! Cũng biết chọc nữ nhân vui vẻ cơ đấy sách... sách!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Xuân Sắc Đầy Phòng

Phiên Diệp là thị trấn trung tâm của Kim Sơn, nơi này cũng rất phát các tòa nhà cao tầng mọc lên san sát. Hôm nay là ngày nghỉ mọi người đi du lịch, ngắm cảnh dã ngoại khá đông các phòng trong khách sạn Royal Tulip đã hết phòng chỉ còn phòng đặc biệt dành cho nguyên thủ quốc gia. Royal tulip có chất lượng phục vụ tốt nhất ở đây nên được ủng hộ cũng là điều dễ hiểu.

Kì tỷ không thể đi khách sạn khác sao!

Ngồi dựa lưng vào ghế sofa xem ti vi Từ Nhược có chút lực bắt tông tâm đạo với người gian trong.

Tỷ không thích! Khách sạn này còn được nhất, chứ mấy cái khác điều kiện không được tốt lắm.

Giọng nói nữ nhân dịu dàng từ phòng tắm trong gian trong vọng ra kèm theo tiếng nước róc rách tuyền ra phòng khác đến tai hần khiến hần có chút ngứa ngáy không nhìn được mà liên tưởng hắc ám Trong lòng thầm nói: “không tốt sao được! Phòng cho nguyên thủ quốc gia mà!” đạo:

Hay tỷ ời đây nhé! Ta ra khách sạn nào gần đây thuê phòng cũng được, sáng mai ta quay lại! ở đây có chung phòng có chút bất tiện a.

Ha! Ha! Đệ sợ ta vậy sao! Ta nữ nhân nên sợ mới đúng chứ! Đệ nhất như cáy vậy! tiểu vương bát!hi hi ... sau này gọi đệ là tiểu vương bát a! haha ... mắc cười chết ta!

Bị Mạc kỳ Huyền chê chọc suốt từ lúc gặp nhau đến giờ bây giờ lại kêu hần là Vương Bát khiến mặt hần có chút ám lại.

Hừ! Không phải ngươi thích trêu ta lắm sao! Ta làm vương bát cho ngươi xem còn dám dụ dỗ ta nữa không! Hắc hắc.

Nấp sau cánh tận 15’ mãi mới thấy nó có động tĩnh, bây giờ hần đang đeo cái mặt nạ độc màu đen do đài loan sản xuất thấy của có động tĩnh định lao ra ai ngờ bị cột nước áp súc cao văng ngay vào mặt.

Định đùa với tỷ sao? không biết đã là Chấp năng giả có thể thả ra thần thức sao. Đệ còn non và xanh lắm. . . Ha!ha!- Tiếng cười như yêu tinh thực hiện được âm mưu đen tối vang lên.

Bị cột nước ép vào mặt làm chặt mắt kiếng chả nhìn thấy gì, theo phản xạ tay hần vung ra chop tới nhưng Kỳ Huyền tránh được chỉ chụp được cái gì đó mềm mềm có chút bông bông. Theo quán tính văng ra xa, đầu hần có hơi choáng nhưng vẫn nghe thấy bên tai cái “Roẹt”.

Văng ra hơn mét Từ Nhược vội vàng lồm cồm bò dậy, lật mặt nạ ra và bầy ra tư thế phong thủ, mi tâm nhăn lại nghiêm túc. Nhưng ngay sau đấy vể mặt hần chuyển đổi một trăm tám mươi độ, mặt hần ngệt mặt nhìn Kỳ Huyền..

Vì vừa mới tắm xong nên nàng cũng chỉ quấn quàng người chiếc khăn tắm màu trắng mà khăn bây giờ lại trên tay hần. Nhìn Khuôn mặt nhỏ nhắn đang dần đỏ ửng vì tức giận pha chút thẹn thùng, mím môi môi gọi cảm lại. Sau đó tắm mắt xuống bên dưới cần cổ thon dài, trắng ngần một chút. Rồi chút nữa.... thêm chút nữa.....

Mũi hần nóng lên, còn tiểu huynh đệ thì đang ngẩng cao đầu kháng nghị khiến hần

không tự chủ được mà đưa chiếc khăn trắng ngần mềm mại còn chút hơi ấm lên mũi người người, hít hà hai cái. “Thiên đường a! Đây là thiên đường thì đây chính là thiên đường a!”

AA.....ahhhhhhhh! Tên thái! Đồ khốn nạn này!@#@%#@#!.....Hỗn đản! Ngươi đi chết cho lão nương! – Kỳ Huyền nghiêng răng nghiêng lợi gầm lên.

Ack! Cái Deck!..... Chátttttttttt.ttt!

Một cú chặt karate đẳng cấp chém ngay giữa đầu làm hần quay đơ ngay tại chỗ chả biết trời chắng gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mất Ngủ

Từ trong hôn mê tỉnh lại, cảm nhận đầu tiên là mình bị trói lại trên ghế sau nhìn thấy con dao đang đưa qua lại, lưỡng lự giữa cổ hần với hạ thân làm hần

sợ đến mức thần hồn xuất khiếu.

Chỉ thấy Mạc Kỳ Huyền đang đứng đưa chủy thủ tỏa ra hàn quang lạnh trước mặt hắn, nhìn thấy Từ Nhượng vừa tỉnh lại mặt trắng bệnh nhìn mình, nàng đạo:

“Thế nào? Tỉnh lại rồi hả? Bây giờ muốn một nhát mắt trên hay mắt dưới?”

Nhìn Kỳ Huyền vẻ mặt âm trầm như chuẩn bị tra tấn kẻ thù nào có tý dịu dàng nào như lúc trước khiến hắn lạnh. Nhưng trong lòng hắn cũng thầm thở phào một hơi, nếu Kỳ Huyền muốn giết hắn hay chặt tiểu huynh đệ của hắn thì cũng không đợi đến bây giờ. Mặc dù trong lòng an tâm một chút, nhưng ngoài mặt vẫn ra vẻ đáng thương cầu xin, mã thí tông bốc nói:

“Huyền tỷ! hiểu lầm a! ta không cố ý mà! Ta chỉ định hù tỷ một chút thôi cũng bị tỷ phát hiện mà! Hiểu lầm a! Hiểu lầm to lớn a..... Tỷ tha ta đi! Huyền tỷ tốt nhất thế giới là ánh đời ta! Ta xin hứa đảm bảo với tỷ là lần sau sẽ không thế nữa! Ta thề! Ta xin hứa.....”

“Dừng... Dừng! Người nói còn lần sau nữa sao.....?” – Vừa nói Kỳ Huyền vừa hí mắt lại, chủy thủ dần dần chĩa xuống chỗ tiểu huynh đệ của hắn

“A, không Không! Lần sau nào thế? Lần sau nào vậy nhỉ!” – Toát hết mồ hôi hột, Từ Nhượng vội vàng cướp lời mà nói.

“Được rồi! Im miệng cho ta! Thành thật trả lời câu này”

“Lúc này có nhìn thấy hết không?”

Nói xong câu này trên mặt nàng rặng mây hồng cũng lan tới mang tai. Nghe câu này, Từ Nhượng thầm nhủ cuối cùng cũng đến rồi! Sinh tử là đây a!

Lập tức giả bộ ngệt mặt nhìn Kỳ Huyền, thấy mặt nàng ửng đỏ đến như vậy còn giả bộ nghiêm túc, hắn không khỏi nghĩ đến trăng cảnh làm người ta thú huyết sôi trào. U Minh làm đen a! Vừa đen vừa rậm a! Càng nghĩ mà mặt ta càng đỏ mặt rồi chết cha, thiện tại! thiện tại!

Nghĩ thì nghĩ vậy, chứ có đánh chết hắn cũng không dám hé mồm nói nửa câu trong lòng bây giờ. Nói bây giờ là cảm thấy sống đã đủ, muốn đưa mệnh a!

Chóp chóp mắt nói:

“Nhìn thấy hết gì hả? Lúc đó ta ngất luôn mà! Tôi sầm còn nhìn thấy gì nữa?”

Nhìn chằm chằm Từ Nhượng gần nửa phút, nàng mới học ra một câu:

“Không..... không có gì hết!”

Nhìn nàng xoay người bỏ đi, hắn lên quay đầu sang trái thở một hơi thì “Véo”. Một tia sáng lạnh lẽo bắn ra hàn quang dày đặc chuẩn xác cắm ngay vào mặt ghế giữa hai đùi.

Trong lúc, Từ Nhượng trợn mắt nhìn lưỡi chủy thủ cắm vào mặt ghế chỉ cách bảo bối hắn một cm cũng không để ý vai nàng hơi run run lên một tý vì cố nén cười bỏ lại một câu:

“Hừ! Tạm tha cho người một hồi, ngày sau tính sổ! Nhưng tội chết miễn tội sống không tha a! Đêm nay ngủ trên ghế đi”.

Đêm đẩy hắn mất ngủ nha, ai ngủ được khi bị trói với cái chủy thủ sáng loáng cắm trước tiểu kê kê một cm như vậy chứ! Đông chỉ Từ Nhượng thật thê thảm a! Aizz!

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Về Nhà!

1h37 chiều tại trước cửa khách sạn Royal Tulip, Từ Nhượng đang chăm chú ngồi nhìn bóng lưng Mạc Kỳ Huyền, nghĩ ngợi đến tối.

Chủ đề “nhìn dáng người đoán cong zin” là một trong những chủ đề muôn thừa bất diệt của các thanh niên mới lớn. Bây giờ hắn cũng đang áp dụng bài học vào thực tế thông qua dáng người và biểu hiện tối qua để phán đoán. Và kết quả thật bất ngờ, hơn bảy phần trăm còn zin a! Với cái kết quả này khi ấy hắn phải nghi ngờ cái vụ này có là rác trong rác không a! (như cái truyện này cũng là rác trong rác nè!!!)

Nghĩ ngợi lung tung vài phút thì cuối cùng xe cũng đến, leo lên xe cùng với cái liếc mắt lạnh lẽo mắt của cô nàng hắn cũng chẳng dám hé mồm. Trên đoạn

đường hấn cũng chẳng dám nhìn trộm ngang như hôm qua mà im đúng như là các bé mẫu ngoan ngoan. Không! So với các bé còn ngoan hơn a!

Nửa tiếng sau, xe dừng lại ở gần cửa khu chung cư Công Đoàn hấn nhảy xuống xe còn Kỳ Huyền tiếp tục đánh xe tìm chỗ đỗ nếu không một chiếc Lamborghini Murcielago màu hồng đỗ ở đây cũng là một tin tức hot trong ngày khiến mọi người chú ý.

Mười phút sau, trước cổng khu chung cư một mỹ nữ tóc xõa ngang vai, ăn mặc thời thượng váy ngắn đen đến đầu gối 2 tầng dua trắng, áo phong kẻ ngang đen trắng sát eo càng làm phần ngực vốn đã cao lại càng cao, chân nàng đi giày cao gót lady sành điệu màu đen. Tổng thể toàn là đen kết hợp trắng trừ kính mắt thời D&G ngọc bích và cái túi xách da màu ghi hiệu Celine đắt tiền.

Nói chuyện qua loa với tên bảo vệ có chút dâm tà thỉnh thoảng lên nhìn ngực nàng. Kỳ Huyền tiếp tục bước về phía chính diện khu chung cư, không để ý đến tên bảo vệ. Quen với những ánh mắt như vậy rồi, nàng cũng chỉ thấy chán ghét không muốn nói chuyện lâu cũng mặc kệ, chứ còn muốn móc mắt người ta ra sao, không phải quá độc ác à! Đúng trước cửa tầng một vẫn không thấy Từ Nhượng đâu khiến nhũn nhủn, nhắm mắt một lúc sau đó chuyển vòng qua bên hông phải tòa nhà, miệng nhỏ lầm bầm:

“Tên nhát gan, tên gọi người vương bát quá đúng rồi!”

Khi còn đang trên đường về nhà hấn dự định từ cửa chính đi vào nhưng lúc thật sự phải đối mặt thì hấn như bóng xi hơi. Tất cả dũng khí của hấn cố gắng tích góp từ trước hoàn toàn bị áp đảo trước cảm giác tội lỗi của hấn. Hấn không phải là không quyết đoán mà chính là hấn không dám đối mặt với với bố mẹ mình. Cứ nghĩ đến mình bỏ nhà ra đi không lời từ biệt, hai tháng sau giấy báo tử mất xác của hấn báo về nhà. Hấn lại không chịu được cảm giác tội lỗi trong mình, hấn sợ hãi phải đối mặt với bố mẹ, sợ hãi sự vật trong lòng mình. Nên đến cửa khu nhà rồi mà hấn còn chạy vòng qua phải tòa nhà nhìn lên cửa sổ tận cùng bên trái tầng sáu.

Cẩn chặt rằng, khom người bật nhảy tại chỗ. Vì đã là dị năng giả cấp 3 đỉnh nên cũng nhảy được đến cửa sổ tầng hai, bàn tay bám chặt vào vách cửa sổ đang chuẩn bị lấy điểm tựa bật lên nữa thì có tiếng gọi bên tai khiến hấn giật mình suýt rơi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Lam Dục

“Người làm gì vậy, tên ngốc này! Có cửa không đi mà bật tường như tên trộm là sao” – Giọng nói của nàng mang vẻ oán trách nhẹ nhàng vang lên bên tai.

Vì quá gần nên, hơi thở thơm tho từ miệng nàng phả vào tai hấn có chút nóng ấm. Nếu người đang làm gì chuyện chú bị vừa nào đó gọi bên tai gần như thế chắc hấn giật mình, hấn cũng thế.

Giật mình nên ngón tay hấn hơi run, lại đang tư thế lấy sức bật nên lập tức “Xoạch” một tiếng ngón tay hấn trượt ra khỏi bệ cửa sổ. Hoi hoảng, bàn tay cổ bầu vuu khiến nẫu cái bình hoa trên bệ cũng chả giúp hấn ngừng rơi chút nào nên hấn vội vàng quát lên:

“Khôn Khiếp! Người muốn hại chết ta phải không! Người muốn giết thì cũng đừng chơi kiểu này chứ? Chẳng phải chỉ nhìn thấy hết thôi sao, cái gì cũng chưa làm mà!”

Thấy Từ Nhượng rơi xuống rơi xuống nên nàng vội vàng lao xuống đỡ hấn nhưng khi nghe thấy mấy tiếng ý kiến của hấn mặt có hơi tím lại.

“Tên hỗn đản này! Muốn ta cho người rơi tự do không?”

“A...a, bình tĩnh! đừng giận! Huyền tỷ. Ta im ngay đây” – Bình tĩnh lại phát hiện mình lỡ mồm nên vội sửa lời.

chấp năng giả chính là đẳng cấp dị huyền ngoại phóng, cũng là có thể mở không gian dị năng với khả năng khai cánh phi hành. Ngang đầu nhìn đôi cánh hơi giống cánh chim trong suốt ánh lam sau lưng Kỳ Huyền, hấn có chút tò mò lấy tay sờ thử.....Ưm cảm giác không sai..... đúng là có chút ẩm ướt! đặc trưng của thủy hệ.

“Sờ gì đấy! mới lạ sao?”

Trong lòng Từ Nhượng thầm nhủ lạ quái gì! Hơi chút tò mò thôi không cần đắc trí ra mặt như vậy chứ. Thấy Từ Nhượng, không nói gì, ngoảnh mặt đi chỗ khác, Kỳ Huyền nở nụ cười như hồ ly đạo:

“Ghen Ghét sao?”

Nghe vậy Từ Nhượng quyết định không để ý đến nàng. Kỳ Huyền xách hấn bay lên tầng sáu, còn hấn thì ôm chặt lấy eo nàng, đầu vô si đội lên thánh nữ phong cao vút kia với lí do rất chính đáng:” ta không biết bay, bay cao vậy không ôm chặt, ngã ngã chết a”. Đạo hữu này cũng thật đen tối phải không?

Muốn chiếm tiện nghi còn bày đặt cái lý chính đáng vậy a.

Bay đến cửa sổ tận cùng bên trái, cửa sổ chốt trong nên Kỳ Huyện định dùng lực phá cửa nhưng hấn lại cản lại, nếu phá cửa không phải gây động tĩnh quá lớn.

“Từ từ, để ta.....Người đưa ta lại gần chút.”

“Ừm”

Thấy nàng giọng mũi hấn cũng chỉ giả bộ vô tội, chắc là vận giận hấn vụ lúc nãy a.

QC: Game Kiều Hùng Tam Quốc - Chơi ngay

Game Tướng Thần: Na Tra đấu Quan Vũ - chiến đấu thôi

Viết liền hai chương khiến ta hơi choáng đầu nên có chút nhầm lẫn, xin thông cảm cho ta các đạo hữu! Ta đã sửa rồi!

thay đổi nội dung bởi: diepy94, 27-11-2012 lúc 10:12 PM.

Trả Lời Với Trích Dẫn

#28

Old 22-11-2012, 12:21 PM

diepy94's Avatar

diepy94 diepy94 is offline

Vô Danh Tiêu Tốt

Tham gia ngày: Nov 2012

Bài gởi: 186

Cực Phẩm Sắc Thần

Diep Y

Chương 22: Đau lòng(1)

Giải ngữ:Cua Dương Trùng là một món đặc sản của Thượng Hải. Loài giáp xác sống trong hồ Dương Trùng nổi tiếng trước hết bởi bề ngoài kỳ lạ: toàn thân phủ đầy lông, màu xanh biếc. Chúng có những cái càng cực to và khỏe, lông lánh xanh ngọc đẹp mê hồn, thịt ngọt mát, mềm mà không hề bị nát.

Nhiều thực khách sau khi ăn xong còn mang về vài đôi “gọng kìm” làm đồ chơi cho con trẻ hoặc trang trí trong nhà.

Trà trứng được làm từ trứng kho cùng với hoa hồi, trà lá, vỏ quế, muối... mà thành. Để nấu được thơm thì trứng gà nhất định phải tươi và thời gian đun phải kĩ. Ngoài ra, loại trà dùng để nấu món này phải là loại trà hảo hạn, vị đậm và có khả năng ngâm lâu trong nước. Đây là món trà (chè) nổi tiếng của Thượng Hải nói riêng và Trung Hoa nói chung

Chipper: Đây là loại xe máy với góc nghiêng phuộc trước rất lớn, phuộc vượn dài về phía trước. Thông thường loại xe này có kiểu dáng thanh thoát với lớp bánh trước có tiết diện nhỏ và nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Đau Lòng(1)

Ngón tay để vào khe cửa, trên trán hấn mồ hôi lấm tấm. Vì không muốn phá cửa nên hấn cũng chỉ có thể thông qua ngón tay truyền từng chút dị năng vào cốt cửa phá hủy dần dần. Truyền thì đơn giản nhưng điều chỉnh cường độ và tần số một cách chính xác một cách tinh chuẩn rất tốn hao tinh thần lực. Nếu không phải dị năng đặc biệt cộng với linh hồn cường đại như hấn thì môi dị năng cùng cấp cũng chỉ có bó tay.

Loay hoay hơn một khiến cho Kỳ Huyền bắt đầu thì thiếu kiên nhẫn thì “cạnh” của sổ cuối cùng cũng mở ra. Nàng nhìn cái chốt cửa biến hình chia thành hai nửa chán nản, kinh thường nói:

“Ài không nói sớm, không phải chốt cửa à không nhờ ta dùng linh vực cái là xong sao”

“Ngươi...Ngươi...”- vừa một mồi phá được cái chốt cửa trông điệu bộ dừng dừng lại nghe nàng nói vậy khiến hấn tức nổi phôi, hỏa khí công tâm phản nản trong lòng” Ngươi làm được thì từ đầu còn phá cửa làm gì? Không phải tính chơi ta sao.” Không tranh cãi với nàng cũng chỉ có chịu thua:

“Được rồi! Đưa ta vào cửa đi thôi!” – Từ Nhượng mang theo chút ý đầu hàng đạo

Hai người nhảy vào căn phòng qua cửa sổ, gian phòng này giống như của một thanh niên mới lớn, quang tường và cửa dán đầy ảnh thần tượng hầu hết là những gã nam nhân cơ bắp cười xe chopper. Nhìn một lượt gian phòng ngăn nắp, sạch sẽ này hấn cũng có thể đoán ra nơi này thường xuyên được quét dọn sạch sẽ.

Ngồi cái giường cạnh cửa, đưa tay vuốt ve mấy cái mẫu siêu xe đồ chơi trên giá sách cạnh giường lòng hấn hơi nao nao. Từ nhỏ hấn đã mê xe nên chứ mỗi lần đi đâu chơi là hấn lại đòi mua một chiếc xe mô hình cho bằng được lắm khi làm cha mẹ hấn phát bực, 24 chiếc xe bày trên giá sách này chắc là thành quả lao động của hấn khi còn bé.

Chủ Nhật này là ngày 7 tháng 9, có lẽ hấn không nhớ nhưng cha mẹ hấn lại nhớ rất rõ hôm nay là ngày mất của hấn.

Như thường lệ gần hai năm nay, Từ gia chỉ có chồng và vợ nhưng đến ngày 7 tháng 9 họ mua rất nhiều thực từ siêu thị về theo mấy nhà hàng xóm thì hôm đấy là ngày giỗ con trai độc đinh của họ. Hôm nay cũng là ngày như thế, từ sáng họ đã ra ngoài chuẩn bị các thứ đến hơn mười giờ mới về nấu nướng các thức.

Trên bàn ăn toàn là các món ngon nổi tiếng của Thượng Hải như: Trà Trứng, Bánh bao hấp, cua hồ Dương Trùng, vi cá đậu phụ thối, đặc biệt là có món “thịt kho tàu” hấn thích ăn nhất.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đau Lòng(2)

“Từ Nhượng, ngươi thích ăn nhất món thịt ba chỉ kho tàu! Hôm nay nướng làm rất nhiều cho ngươi ăn.....”

“Có cua Dương Trùng nữa ngươi ăn nhiều một chút.....Ngươi không thích ăn sao..... vậy để nướng cho ngươi vi cá.....”

“Lâm nhi, nàng thôi đi.....Con nó chết rồi không thể sống lại được nữa!.....”

“Không phải tại ông sao! Không tại ông nặng lời với nó nhưthếliệu nó có bỏ nhà đi không?.....tại ông tất cả là tại ông.....” Tiếng nói thất thố cùng ghen ngào úy khuất vang lên đến đây trung niên nữ nhân không nhịn được nữa mà ôm mặt khóc thút thít.

Thấy vợ mình như vậy trung niên nam nhân đau lòng như đứt từng khúc ruột vội chạy lại ôm lấy nàng, khuyên nhủ:

“Phải tại ta! Là ta không tốt, khiến Tâm nhi bỏ nhà đi..... Tất cả là ta! Nàng cứ đánh chứ mắng ta đi.....” – an ủi vợ mình nhưng khóe mắt trung niên nhân cũng đỏ cả lên rồi.

Cũng không biết qua bao lâu tiếng khóc nhỏ dần, giọng nói nữ nhân trong lòng truyền đến:

“Chiến ca! Ta xin lỗi!.....Là ta thất thố! Không nên đổ lỗi cho huynh!”

“Được rồi, ta hiểu mà! Nàng không cần phải xin lỗi ta.....Để ta dìu nàng về phòng nghỉ ngơi trước! Nàng mệt rồi nên đi nghỉ đi!”

Dù vợ mình đi nghỉ, ra đến phòng khách nhìn phía góc bàn bát cơm đầy các món ăn nhưng chỗ đó chỉ là chiếc ghế trống không khỏi khiến nam nhân nộ mặt hơi đỏ, hít hơi lương khí kìm nếm cảm xúc trong lòng mình.

Trung niên nhân đi từ từ về phía hành lang bên trái phòng đến trước cửa căn phòng cuối cùng, đặt tay lên nắm cửa tròn của cánh cửa gỗ nhẹ nhàng xoay.

-----***

Ngồi trên giường trong phòng ngủ, với đẳng cấp dị năng của hắn bây giờ không có khả năng không nghe thấy động tĩnh ngoài phòng khách. Thật sự bây giờ tâm trạng hắn đang vô cùng giằng xé, một bên muốn lập tức chạy ra an ủi cha mẹ một bên lý trí điều khiển giữ chặt hắn lại. Cái cảm xúc này không dễ chịu chút nào, nó ngột ngạt, khó thở.

Lòng ngực hắn phập phồng hít sâu liên tục thỉnh thoảng lại đặt tay lên nắm cửa rồi lại vô lực buông thõng xuống, cứ lặp đi lặp lại như vậy. Không thể quyết định được!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Quyết Tuyệt!

Một bàn tay với thon dài, tu mi nhẹ nhàng đặt lên ngực hắn.

“Người không nghĩ vào trong sao? Hãy làm theo con tim mình mách bảo? Dù sao người cũng nên cho họ biết mình còn sống, không nên để họ đau buồn như vậy”

Cúi đầu trầm mặc nhìn bàn tay mi miếu đang đặt lên vị trí trái tim mình lòng hắn ngổn ngang. Bây giờ gặp họ, ta có thể nhẫn tâm ra đi lần nữa sao, tiếp tục truy cầu sức mạnh nữa sao? Thực sự sẽ tốt cho họ sao? Tổ chức không cho tiết lộ với bất kì ai, chả nhẽ không có lí sao? Không chỉ khiến tổ chức bại lộ thông tin, mà làm như cũng là hại họ. Ta không có sức mạnh để bảo vệ họ, ta không thể trở về được! Bao năm nay cừu oán ta cũng kết không ít rồi, con đường ta đi là hắc ám nhưng cuối hắc ám chính là ánh sáng. ta cần mạnh mẽ hơn nữa!.....Không phải mạnh mẽ nhất ! Chỉ có tồn tại cao nhất mới là vĩnh viễn.

Quyết tuyệt, ta sẽ còn chờ lại nhưng không phải bây giờ. Giờ ta chỉ cần biết họ khỏe là đủ rồi.

“Đi thôi! Rời khỏi đây!”

Rút khoát quay đầu hướng cửa sổ bước đến thì tiếng nắp của nhẹ nhẹ vang lên “ Cạch. ...cạch”.

Một trung niên nam nhân dung mạo bình phàm khoảng 45 tuổi, trên mặt ông cũng lưu lại không ít dấu vết của thời gian. Bình thường, ở tuổi này người ta còn chưa có bạc tóc thì đầu ông đã lấm hoa đám. Cũng biết là do lo nghĩ quá nhiều hay thương tâm! Có lẽ là cả hai chẳng. Ông quan sát tất cả gian phòng một lượt, từ những cái áp phích, giá sách bàn học giường đơn tất cả đều khiến cho tâm trạng ông nặng trĩu. Ánh mắt ông từ từ di chuyển đến mấy cái chậu cảnh bên cửa sổ chột sững người. Căn phòng này thường xuyên được quét dọn nên ông nhớ cửa sổ luôn được chốt trong giờ bị mở ra hơi đọng đượ. Lại gần cửa sổ nhìn vào bầu trời chiều bắt đầu ngà ngà vàng, mắt có hơi chút ướt át.

“Tâm nhi, người trở về thăm chúng ta sao?.....Người có biết người khiến mẹ người thật khổ không?”

“Mẹ người rất nhớ người! Chúng ta đều rất nhớ người a.....Cha thực sự xin lỗi người! Lúc đó, nếu phải ta như vậy.....”

Mặt trời lặn dần nhường chỗ cho màn đêm có chút u ám xanh đậm như thâm hải. Đứng trên tầng cây nhìn cha mình đang ngạt lệt nơi khóe mắt từ từ khép cửa lại lòng hắn như quặn lại vì đau đớn. Hắn thấy người bây giờ đã già hơn trước rất nhiều, cũng chẳng bao lâu chỉ mới hai năm mà thôi tóc đã bạc, khóe mắt, vầng trán đã có nếp nhăn. Cha hắn như vậy, thì hắn đoán mẹ hắn cũng già đi không ít, trông họ mà cảm giác tội lỗi trong hắn càng gia tăng. Tuy vậy hắn sẽ không sao lòng nữa! Hắn biết mục đích bây giờ của mình là phải tiếp tục mạnh hơn nữa, mạnh hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Daring Bar

Trên quốc lộ hắc ám chỉ thấy những ánh đèn pha ô tô lập lờ, ngồi bên ghế phụ Tử Nhục đang ngửa mặt lên trần xe nhắm mắt lại cảm nhận từng cơn gió thổi vào khuôn mặt mình.

“Bây giờ ta nên gọi người là Tử Nhục Tâm hay Long Nha đây”

Nghe Kỳ Huyền hỏi hần cũng không động đậy chỉ cười mĩa nói ra:

“Tùy người, dù sao cũng chỉ là cái tên! Thế nào cũng được”

Nhìn cái bản mặt “Ta mặc đời, đời mặc ta” chán ghét của Từ Nhượng nàng có chút bức bối gắt:

“Cái bản người là sao vậy! Sao lúc đó không vào gặp họ đi, bây giờ lại lấy bộ mặt chán ghét đẩy lên treo làm ta ngứa mắt”

“Chán ghét kệ ta, liên quan đến người hả? Làm việc ở tổ chức lâu hơn ta người phải rõ hơn ta là vì sao chứ”---- trong lòng hần cũng đang bất ổn nên hơi nóng gắt lại.

Thấy hần vậy nàng bĩu môi thì thầm cho chính mình nghe: “Ta Chính là chẳng hiểu đây”

Bầu không khí trong xe lại lâm vào có chút nặng nề mãi đến lúc vào Thượng Hải thị khu Kỳ Huyền mới mở miệng phá tan im lặng:

“Bây giờ người về nhà luôn hay đi bar uống với ta với ta vài ly?”

Trầm mặc một lúc Từ Nhượng mới lên tiếng:

“Được rồi! Đi uống đi, Đẳng nào thì vẫn còn sớm về nhà ta cũng chưa ngủ được”

Chiếc Lamborghini màu hồng tạt vào trước cửa một quán bar gần ngã tư đường, nhìn cái bảng hiệu đèn leg xếp thành chữ Daring bar trên nó, Từ Nhượng mở cửa xe bước xuống đợi Kỳ Huyền đổ xe ở bãi đỗ.

Quán bar Daring chả phải loại sang trọng gì, thường những quán thể này là do bang hội nào đó mở ra nên không thiếu mấy tên trông sấm xỏ, tóc xanh tóc đỏ ăn nói tục tũn đang bàn luận mấy chuyện dâm tị. Còn mấy muội muội cũng như cá vàng lượn đi lượn lại mươn trớn chào hàng lộ liễu. Càng lộ liễu hơn là trong góc khuất có mấy đôi nam nữ đang lợi dụng ánh đèn khảm khảm chấp chạng dây dưa với nhau.

Ngồi trên ghế bar màu đỏ mầu mã khá đẹp hần cũng chẳng biết gọi gì nên thấy Kỳ Huyền gọi gì cũng a dua gọi theo thôi. Chịu nha! Gương mẫu tử tế như hần có bao giờ ra bar uống rượu đâu nào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Phiên Phức

“Này tên ngốc kia! Người là nam nhân mà uống Prink lady à! Hahaha.....”

Lắc lắc ly cocktail màu hồng trong tay, giả bộ đáng phóng khoáng đa tình đạo:

“Ta thích không được sao?”

“Thôi đi pa! Ta đọc hồ sơ của người rồi! Trong phiếu sức khỏe viết người rất mầu mực a..... Không bia, không rượu, không thuốc lá ! Cho nên đừng giả bộ phong lưu đa tình nữa, buồn nôn a!” - Kỳ huyền quệt miệng nhỏ màu hoa đào mĩa mai đạo

“Hắc hắc..... hắc” Gượng cười vài tiếng có chút mặt dày vô sỉ nói: “Dù sao ta cũng là đàn ông tốt..... hôm nay phá lệ thử làm ông xấu xem sao”

“Hừ.....Người mà là đàn ông chân sao?.....Tiểu jj còn chưa phát triển đầy đủ a”

“Sao vậy nè! Có cần kiểm tra không đây..... Tuy ta là xử nam nhưng chính là rất hung dữ a.....”

“Bla....Bla, bla.....”

Hai người đang ngồi tán chuyện trời ơi đất hỡi trong tiếng nhạc âm ỉ thì có tiếng nói chen vào:

“Chào nỡ nhân! Ta có vinh dự được làm quen với ngài chứ?”

Từ Nhượng hơi nghiêng đầu nhìn tên vừa nói. Chỉ thấy hần trông có vẻ lịch sự thanh nhã, kính cận gọng đen mắc, trang bộ vest armani màu ghi, giày tây đen bóng loáng, tóc tai gọn gàng, gương mặt khá soái, không lớn tuổi lắm, tầm khoảng 32 tuổi. Tổng thể mà nói, hần toát lên là một người doanh nhân trí thức thành đạt.

“Có thể cho ta mời nàng một ly chứ?”

Không đợi Kỳ Huyền trả lời hắn đã làm động tác búng tay gọi nhân viên pha rượu mà hắn tự cho là rất phong cách:

“Ngươi cho tiểu thư xinh đẹp đây một ly Gin Fizz”

“Dạ! Nhị gia ta sẽ làm ngay”

Đặt ly cocktail lên bàn trước mặt Kỳ Huyền, hắn nói ra:

“Mỹ nhân nàng thử thưởng thức xem”

“Nga, cảm ơn huynh!”- Kỳ Huyền làm bộ khách sáo đáp lại.

“A! a... Không có gì? ...Ta tên Lam Minh, ta đoán tên nàng chắc hẳn rất đẹp.”

“Ta là Mạc Kỳ Huyền” Kỳ Huyền trả lời

“Quả thực là đẹp a! Vậy Kỳ Huyền nàng có muốn lên kia ngồi với ta cho yên tĩnh không?”

Nói xong hắn chỉ tay ra góc trái quầy bar, nơi đó có cao hơn sàn quầy một chút khá yên tĩnh. Nơi đó có bộ bàn uống cà phê trông rất trang nhã thêm rên xanh sang trọng nên chia cái quầy làm hai thế giới khác biệt không sai.

Nghe vậy, Từ Nhượng trong lòng thầm nghĩ tên ruồi nhặng này cuối cùng cũng giờ bộ mặt sói ra a! Còn nữa, con mẹ nó chứ ta có thấy đẹp cái khi gì đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ta *** Cho Ngươi Đây!

“Thật có lỗi! ta đi với bạn rồi” - nói xong nàng quay sang liếc Từ Nhượng đầy thâm ý quay sang nhìn Từ Nhượng.

Nghe thế tên tự xưng Lam Minh quay qua nhìn cái tên ngu ngu đang cắm đầu vào ly rượu từ nãy đến giờ, sau đó làm bộ giật mình nói:

“A! tiểu đệ đi với tiểu thư xinh đẹp đây sao! Thật không để ý, thứ lỗi! Thứ lỗi”

“Đề nhận lỗi, ta có thể mời tiểu đệ cùng với tiểu thư đây sang kia uống vài ly chứ?”

Trợn mắt nhìn Kỳ Huyền một cái như thể nói: “Tai họa của ngươi nha! Bây giờ đồ vô cho ta à!”. Nhưng nói thì nói vậy vậy trong lòng gã cũng có chút không phải vị với lại hôm nay không được thoải mái nên quyết định ngăm đi hỏi thăm mười tám đời tổ tông tên Bốn mắt.” Con bà ngươi! Ngươi bơ lão tử từ đầu đến giờ cuối cùng giả bộ ngạc nhiên vác mắt chó, miệng thú sang đây sửa lão tử hả? ta @#@***%@ nữ nhân cả nhà ngươi”. Giọng nói không chút kiên nhẫn của gã vang lên:

“Ngươi có thể lăn!”

Câu trả lời không thêm cấp mặt mũi của Từ Nhượng khiến cho mặt hắn hơi vặn vẹo một chút nhưng rất nhanh kiểm chế được lại, bày ra phong độ thân sĩ nói:

“Này! Đệ đệ này, dù ta có chút không phải nhưng đã chân thành xin lỗi ngươi. Ngươi cũng không cần thô tục với ta như vậy chứ, Thật sự, nhân phẩm của ngươi quá là kém cỏi đấy?”

“Ai là đệ đệ của ngươi! Ta *** cho ngươi mặt mũi đấy! Ngươi là cái động vật gì thế? Ta nhắc lại lần cuối “Ngươi đã có thể cuộn cuộn lăn”. Có làm phiền đại gia ta mất hứng nếu không lúc đấy ngươi chỉ có thể đi ra bằng cẳng” – Từ Nhượng nổi nóng đạo.

“Con bà thằng ranh kia! Mài có biết mài đang nói gì không?”

“Ranh con! Dám nói chuyện như thế với Nhị gia à! Mài chán sống mẹ nó rồi, làm thật nó hả giận cho Nhị gia anh em”

“Phải! Chém chết pà nó đề! Dám ăn nói như vậy với Nhị gia.....Phế hết chân chó của nó.....Cắt gân nó”

“XXX..... mười tám đời tổ tông nó, thông ass nó!”

Nhìn mấy tên xăm trổ đầy mình, đầu trọc lóc, tóc màu heo vàng đang vừa nhao nhao thóa mạ vừa cầm mấy chai bia trên bàn vừa hùng hổ đến sau tên bốn mắt lòng bàn hấn bắt đầu xiết chặt lại, ánh mắt hơi lóe lên hàn quang lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Bị Theo Dõi

Khi Từ Nhược đang tưởng phải nện cho mấy con ruồi này một trận thì giọng nói của tên bốn mắt vang lên:

“Câm miệng! Tất cả lui xuống ở đây không có chuyện của các ngươi”

Quát tháo mấy thằng đàn em xong hấn quay ra tươi cười nói với Kỳ Huyền:

“Em thấy đấy vị tiểu đệ này nói chuyện thất lễ lắm! Anh cảm thấy một quý cô xinh đẹp như em đi với hấn không hợp.....”

“Được rồi! Cảm ơn anh đã quan tâm, nhưng tôi muốn ngồi cùng ai đó là quyền của tôi! Anh không phiền chứ”

Bị Kỳ Huyền lạnh lùng ngắt lời khuôn mặt của hấn hơi cứng ngắc lại nhưng rất nhanh giả vờ thân sĩ phun ra một câu:

“A! Thật có lỗi! Không làm phiền hai vị nữa”

Trở về ghế sofa cạnh mấy thằng tiểu đệ về mặt của hấn vẫn vẹo dữ tợn lại, ánh mắt bắn ra tia oán độc nhìn hai người Từ Nhược đầu mi cuối mắt. Bên cạnh hấn một tên tiểu đệ đầu trọc lóc mắt híp hùng hổ nói:

“Đại ca! Sao lúc này không để bọn em cho thằng oắt kia một trận? Chỉ cần anh nói một câu chúng em lập tức cho nó đi làm mồi cho cá”

“Hừ! Chúng mày thì biết gì! Nhìn xe con nhỏ xe kia đi thì cũng phải có chút bối cảnh. Tuy Đình gia chúng ta không sợ nhưng cũng không muốn gây rắc rối không đánh có trước mặt công chúng hiểu chứ”- Lam Minh nở nụ cười âm hiểm trầm giọng nói với tên đầu chọc.

Nhìn thấy nụ cười âm hiểm kết hợp câu nói của Lam Minh tên đàn em lập tức giở ra sở trường dò hình bắt ý của mình:

“Đại ca cứ tin tưởng Hầu Phi này!”

“Tốt! Tốt! Hầu Phi người thật có tương lai, chứ làm tốt việc này tất có trọng thưởng”

“Dạ! dạ! em lập tức thu xếp xin đại ca yên tâm”- cuống quýt dạ vâng vài tiếng sau đó hấn nhanh chóng đi ra quán, trong lòng đắc ý như mở cờ.

Nhìn tên Hầu Phi vội vàng đi ra quán ba, Lam Minh nở ra nụ cười ti tiện lắm lắm: “Hừ! Thằng ranh con! Từ khi ta làm Nhị gia chủ chưa đứa nào dám ăn nói với ta như vậy. Ta sẽ chơi con bỏ trước mặt mày xem mày còn to mồm như vậy được nữa không! Hắc! Hắc!.....Không phải thanh cao lắm sao! Ta sẽ chơi ngươi đến khi cầu xin dưới gấu quần ta”. Ti bi cười vài tiếng nhìn Kỳ Huyền, trong lòng hấn nói muốn bao nhiêu thoải mái có bấy nhiêu.

Trong lúc Lam Minh còn đang YY thì Từ Nhược đang nói với Kỳ Huyền:

Ngươi uống nhiều như thế không vận công ép rượu ra! Không sợ khi say ta giờ trò với ngươi sao”- Từ Nhược ra vẻ hù dọa nói

“Hắc! Hắc! Ghen ghét sao! Ta chính là không sợ ngươi đấy”

“Hừ! ai thèm ăn dấm chua của của ngươi! Nói thật nhé, ngươi không để ý cái tên Lam Minh kia à?”

“Uống say vậy! đến lúc có chuyện gì đừng bảo ta chiếu cố ngươi”

“Ngươi sợ sao! Dị năng cấp ba như ngươi để cô nương chân yếu tay mềm như ta một mình như vậy, thật chê cười à!”

“ta và ngươi thân quen sao?” Trợn mắt nói với Kỳ Huyền còn trong lòng hấn thâm tưởng.” Ngươi mà liễu yếu đào tơ à! Ngươi yếu thì ta là cái gì đây”

“.....”

Mãi đến 11h30 hai người mới ra khỏi quán bar đi đến bãi đỗ xe. Nó hai người đi có vẻ không chuẩn lắm vì bây giờ Từ Nhược đang đỡ nàng thì đúng

hơn. Thực ra dị năng giả đã học qua mặt công* có uống bao nhiêu cũng không thể nào say được vì họ có thể ép rượu ra ngoài cơ thể nhưng nằng cứ khẳng khẳng không muốn ép ra mà uống nhiều như vậy không say bí tỉ mới là chuyện lạ. Dù sao dị năng giả cũng là con người chả phải thần tiên.

11h30 là thời điểm của những cư dân sống về đêm nên bãi xe đông hơn trước rất nhiều thế nhưng cũng không làm khó được hắn. Rất nhanh tìm được chiếc lamborghini màu hồng, hắn đỡ Kỳ Huyền ngồi vào ghế phụ còn mình thì sang ghế chính vừa khởi động xe ra khỏi bãi đỗ vừa lắc đầu than:” Đồ Cứng đầu! Khuyên mãi mà không được! Biết nhà người ở đâu mà đưa người về a”

Đi được một lúc trên gương mặt nét cười âm trầm của hắn ngày càng đậm quan sát chiếc Ford Transit mười hai chỗ màu đen. Hắn để ý chiếc xe này đã đi theo hắn ngay từ khi hắn rời khỏi bãi đỗ đến giờ. Trong lòng hắn đoán chừng bọn này là đàn em của tên bốn mắt vì cái kiểu theo dõi lộ liễu thế này đến trẻ con cũng nhận ra được.

Cố tình đi long vòng dẫn bọn chúng đến bến thuyền gần đấy sau đó hắn tắt máy dừng xe lại đợi bọn chúng đến gần.

“Hầu ca! Hắn dừng xe lại đằng trước rồi! Đường như hắn cố tình dẫn chúng ta đến đây thì phải”

“Sợ cái mẹ gì! Máy thẳng công tử bột cậu mình có chút võ vẽ mà ra vẻ cũng không phải không thiếu. Cho nó vài gậy là mềm như bún ấy mà!.....Chúng mày xuống xử nó đi! Bắt con bé kia, nhưng nhớ đừng làm gì nó đấy! Động vào hàng của Nhị gia chúng mày tự biết hậu quả!”

“Thôi! Xuống đi tao lấy điện thoại thông báo cho Nhị gia một tiếng.”

Hầu tử ra lệnh xong móc điện thoại bấm số định gọi cho tên Lam Minh thì đúng lúc này một tiếng như có vật nặng đập vào cửa xe.

“Dừng! Roạt.....Roạt”

Cửa chiếc xe Ford Transit bị kéo bay ra, xuất hiện trong tầm mắt chúng là một thanh niên nét mặt âm trầm đang chống tay hơi hốt nhìn bọn chúng.

“Là thằng bốn mắt cho bọn mày đến à?”

Nghe giọng nói âm hàn của Từ Nhựt cùng với cảnh kéo bay cái cửa xe lúc nãy làm tên Tóc vàng bên cạnh Hầu Phi run run giọng nói:

“Hầu.... Hả..Hầu ca! bây giờchúng ta làm gì? Thằng nàycũng không phải quá hông mềm a” – Cố nuốt ngụm nước bọt cái ực hắn dặn ra một câu.

Trên trán Hầu Phi bây giờ cũng đầy mồ hôi lạnh, trong lòng thầm nhủ “đá trúng phải thiết bản” rồi a. Xem bộ dạng thằng này chắc cũng phải là cao thủ võ công.

Mí mắt hắn hơi giật giật lên quắt:

“Mẹ! Sợ cái *** gì! Cho dù có vài cái võ công gà cũng làm được gì! Lên! Chúng ta đông người vậy sợ cái *** gì hắn”

“Ài ta khuyên các người một câu. Nên Ngoan ngoãn trước khi ta hết kiên nhẫn”

Nhìn ánh mắt âm hàn của Từ Nhựt khiến mặt bọn chúng xanh mét cuối cùng có kẻ không nhịn được vùng mã tấu lên Kêu gào chém đến.

Nhìn lưỡi mã tấu sắp chém đến bả vai mình, miệng Từ Nhựt hơi nhếch lên kinh thường, từ từ đưa tay lên chặn trước người.

“C...rắc...Rắc!”- Tiếng xương bị bóp vỡ vang lên trong sự im lặng một cách đáng sợ.

Cầm cổ tay đã bị phé đi của tên vừa lao lên, Từ Nhựt giật thêm một cái khiến tên kia lại gần sau đó khuyến mại một cước vào ức khiến hắn lăn lộn vài cái rồi ngất đi rồi mỉm cười dữ tợn nói:

“Chúng mày lựa chọn bị tra tấn đấy nhé! Đừng trách tao độc ác”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Ác Ma!

Vài tiếng hét thảm vang lên phá tan bầu không khí tĩnh mịch ban đêm của bến tàu. Tiếng kêu rên thảm thiết cũng không kéo dài lâu chỉ một lúc rồi im bất nhường chỗ cho một tiếng “rầm”.

Phủi phủi tay sau khi phá nốt cái bánh xe ô tô cuối cùng Từ Nhựt đi đến cửa sổ ghế phụ lầu bầu trong miệng vài tiếng. Trong xe lúc này Kỳ Huyền đang ngủ trên ghế phụ, Hai má nàng ửng hồng, môi hồng nhuận hơi bùi ra. Nhìn Kỳ Huyền hẳn không khỏi cảm thán:

“Èo bà cô! Lớn vậy rồi ngủ còn nhều nước miếng ra kia!”

Đưa tay vào lau ít nước miếng nơi khóe miệng không khỏi chạm vào má của nàng khiến trong lòng hẳn nói không hết lời khoảng khoái a. Meh nó, bà cô này má của người mịn màng trơn bóng a....HẮc hắc!.....Ặc thiện tai a! thiện tai! Ta không thể nhân lúc nàng bệnh mà chiến tiện nghi, nàng ta mà biết lại tra tấn ta như hôm nọ thì thật hại thân kinh a!.....Aizzz bỏ qua thì tiếc nha! Liều a dù sao sau hôm nay cũng không gặp lại nàng. Giả nhân giả nghĩa một hồi cuối cùng lột sõi của hẳn cũng lộ ra, lấy tay sờ nắn miệng mũi của Kỳ Huyền một lượt rồi hẳn lục lỏi trong xe lấy ra một cây bút dạ quang. Bí ổi cười “Hắc hắc” vài tiếng bắt đầu công cuộc trả thù vĩ đại của mình. Vì khuôn mặt hai dí sát nhau nên hơi thở của Kỳ Huyền phả vào mặt hẳn.....Tâm hồn điên đảo nha!.....Lớn từng này tuổi, hẳn có bao giờ dí sát mặt mình với nữ nhân gần thế này đâu. Cố gắng áp chế hỏa dục trong lòng, hẳn hí hí hoáy hoáy một lúc cuối cùng cũng xong. Đi ra ngồi lên mũi xe hít thở vài hơi hạ thấp liệt hỏa trong lòng, hẳn lẩm bầm vài câu vô nghĩa:

“Cái tên bốn mắt chết tiệt sao giờ còn chưa đến nhì! Bắt đại ia ta đợi lâu quá, không bẻ của người vài cái xương không được a!.....Ày! lúc này trần lột được cái kẹo mút, lấy ra ăn tạm vậy”

Không khí bên trong bến tàu lại lâm vào yên tĩnh nhưng cũng không lâu sau tiếng lột xe va sát với mặt đường lại vang lên. Từ trong xe nhờ ánh đèn nhìn thấy Từ Nhựt đang ngồi trên mũi xe cúi đầu ngậm kẹo mút Lam Minh không khỏi nhui mũi. Hẳn bắt đầu nghĩ thấy mùi vị không đúng, không phải bọn Hầu Phi báo cáo với hẳn đã bắt được thành ôn con kia sao? Nhưng bây giờ trông cái bộ dạng bất cần đời của nó có giống chút nào vừa bị hành hạ một trận đâu. Ánh mắt của hẳn đảo qua bến tàu một lượt, bỗng dưng cứng đờ lại. Kia không phải xe của bọn đàn em trong bang hay dùng sao? Bên cạnh xe lại còn có vài người nằm ngổn ngang đủ kiểu chả biết sống hay chết. Ý niệm trong đầu hẳn xoay chuyển liên tục. Bọn Hầu tử cũng phải mười tám mười chín mạng, thế mà bị đánh cho be bét thế kia hơn nữa tất cả đều nằm tập chung một chỗ bên cửa xe xem ra là bị đánh không kịp trở tay. Huống hồ mình chỉ mang theo bốn tên tuy chúng là tinh anh trong tinh anh thì cũng không thể biết có địch lại thằng nhóc này không. Không hề do dự nữa hẳn cắn răng ra lệnh:

“Nhanh! Lập tức vòng xe lại!”

Nghe thấy tiếng ra lệnh đột ngột của hẳn tên vệ sĩ đang lái xe không nháy mắt cái nào lập tức quay đầu xe lại chạy trốn nhìn vậy cũng đủ biết bốn tên vệ sĩ này chuyên nghiệp thế nào.

Từ xa nhìn chiếc xe CAPTIVA bảy chỗ màu đen quay đầu lại, mắt Từ Nhựt híp lại trên môi nụ cười mỉa bật tiếng. Cây kẹo trên tay hóa thành một luồng hồng tuyến thẳng tắp chính xác bắn trúng chiếc xe.

“Boo.....oang! Kéttttt.....Rầm!”

Tiếng bánh xe bị bắn nổ vang vọng khắp bến cảng nhỏ, bị bắn trúng bánh xe nên chiếc xe mất cân bằng lao vào cái công container gần đó.

Chật vật từ trong xe tiến ra, toàn thân Lam Minh đầy mồ hôi lạnh. Giờ hẳn đã chính thức xác nhận được mình chọc vào một tên không thể chọc nổi, ít nhất bây giờ là thế. Nhưng hẳn có phải giữ bình tĩnh, mất bình tĩnh bây giờ chỉ có chết. Giọng nói hơi có vẻ mất bình tĩnh của hẳn vang lên:

“Huynh đệ! Người làm gì vậy? Chúng ta chỉ đi ngang qua đây, người sao lại dùng hàng nóng tấn công chúng ta”

“Huynh đệ? Ai là huynh đệ của chúng mày vậy? Không phải cử người đánh tao một trận rồi cướp nữ nhân sao?” – Từ Nhựt mỉa mai hỏi ngược lại.

“Người nói gì vậy? Ta không hiểu người đang nói gì! Ta chỉ đi ngang qua đây.”

“Thôi nào đừng đóng kịch nữa! Lại đây nào không phải muốn chém tao lấy lục cầu xin sao? Lại đây chém nào!” – Từ Nhựt lạnh lùng vừa nói vừa tiến lại.

“Người...Người dừng lại đây! Ta nhắc lại lần... lần nữa! Ng...” – Lam Minh nhập ngừng pha chút chút hoảng sợ nói.

Nhìn Từ Nhựt không đáp lại chỉ cười mỉa hẳn từ từ đi đến rớt cuộc hẳn cũng mất bình tĩnh:

“Con bà mày! Mày biết tao là ai không? Tao là Nhị gia của Đình gia! Tao sợ mày sao! Chúng mày lên chém thằng đó cho tao! Nhớ để nó sông nhìn tao hành hạ con bồ nó.” – Cơ mặt co rút lại dữ tợn hẳn gào lên.

Bốn tên vệ sĩ nghe thấy lệnh không nói một lời rút dao KA-bar dài 4 thốn bên hông ra đâm tới. Nhìn động tác thành thực với tác phong phối hợp nhuần nhuyễn của bốn tên này Từ Nhựt đoán bọn chúng phải là thành viên của tổ chức sát thủ mỗi bang phái mạnh đều phải có với mục đích thanh trừng và ám sát. Những tổ chức đặc biệt dưới quyền bang chủ thế này chính là cây đao chắn niệp bang chúng trong tổ chúng. Những điều này hẳn cũng không lạ gì vì hẳn đã từng truy sát. Bốn tên này còn chưa ăn thua gì so với lần đó.

Nhìn Từ Nhựt hơi hốt bầy ra tư thế tấn đơn giản của người mới tập võ bọn chúng cũng không kinh xuất chút nào. Hai tên đi đầu chìa thẳng dao đâm vào ngực trái với bụng hẳn, hai tên còn lại yểm trợ hai bên. Khi thấy con dao cách mình mười thước rớt cuộc hẳn cũng động. Tay phải thu về đang nắm chặt lại mạnh mẽ cách không tung một quyền tầm trung về trước sau đó chân phải linh hoạt điểm chúng cổ hai tên yểm trợ khiến chúng ngất đi lập tức không một tiếng động. Nghe thì có vẻ đơn giản nhưng tất cả chỉ xảy ra trong một tích tắc, hung hiểm vạn phần.

“Oành.....hhhh”

Phủi phủi tay nhìn hai tên đại hán mặc armani đen tron mắt, huyết tươi từ thất khiếu phun ra đầy mặt Từ Nhượng cười nhạt vài cái. Thực ra, nếu không phải hán nương tay thì mấy tên này đã thành một bãi thịt vụn rồi.

“Bang!”

Đầu đạn gào rú lao ra khỏi nòng khẩu Desrt Eagle, Lam Minh máy may khẩu súng trên tay cười khằng khặc nói:

“Ha! ha, Con bà mài! Mài đánh nữa đi, không phải mài có ba cái võ gân gà sao? Ném thử kẹo đồng của tao có ngon không?”

Nhưng nụ cười khằng khặc cười hân lập tức nín bặt, vì hán thấy Từ Nhượng không hề hán gì chỉ thấy tay gã đỏ bung lên huyết quang lập lều lều thỉnh thoảng lại nổ lên những tiếng “tạch tạch” quái dị.

“Mày không chết sao? Xem ra tao bắn bắn trật! hắc hắc!”

“Bang!Bang bang!”

Ba tiếng súng liên tiếp vang lên, mặt hán biến hóa như tắc kè đồ sang xanh rồi trắng nhợt như tờ giấy. Lần này này hán nhìn thấy rõ ràng tất cả đạn hán bắn ra đều bị một tầng huyết quang mỏng chặn lại. Quái vật! Tên này không phải phải là người! Nó là quái vật, con người làm sao có thể chặn được súng đạn. Mồ hôi sau lưng áo của hán toát ra như mưa, hán cảm thấy lạnh! Lạnh từ đầu đến chân, không phải trời rét mà là trong lòng hán lạnh buốt! Giọng hán không thể kiểm soát được run run tru lên nói:

“Đừng.Đừng! Không. .không được lại gần tao! Con mẹ mày, màymày bước thêm một bước tao bắn chết mày!”

“Mài là hình như là Nhị gia của Đình gia hả? Mày có biết, tại sao Đình gia của chúng mài trèo lên được đệ nhất hắc bang thượng hải không? Vì sao có thể thôn tính được Trúc Liên bang không?” – Nụ cười hơi hột bất biến, Từ Nhượng vẩy bột kim loại trên tay từ từ tiến lại gần.

Câu hỏi của Từ Nhượng khiến hán càng giật mình. Vì Đình gia của hán vượt lên thôn tính Trúc Liên Bang là Bang chủ cùng tất cả tay chân của hán đều bị giết! Từ trạng vô cùng thâm, tất cả đều nát nửa người khiến người xem phải buồn nôn cho chó ăn chề. Nghĩ đến đây trong lòng hán máy động như đến cái gì, mặt hán càng tái nhợt thêm một tầng.

Quan sát về mặt càng thêm nhợt nhạt, Từ Nhượng mở miệng nói:

“Nghĩ ra! Rồi sao, phải tất cả là do tao làm! Chúng mài phải biết ơn tao mới phải, không đúng sao?.....Nhưng mày làm chọc giận tao rồi! Những kẻ muốn giết tao chưa đưa nào được chết toàn thi.Hhahahaha!” – Giọng nói của hán không biết từ lúc nào bắt đầu hư ảo khàn khàn, sát khí dày đặc như muốn bóp nát tất cả, ngoác miệng ra diện cuồng mà cười.

“Mày ...mày..... Ác ma! Mày là Ác ma Aaa...aaaaaa... Tao bắn chết mài!” – Lam Minh rống lên nói

“Bang,Bang”- hai tiếng ứng liên tục vang lên không có hiệu quả gì, khiến hán phát điên rồi . Nhìn sang xe thấy Kỳ Huyền còn đang ngủ, trong lòng hán sáng lên như người chết đuối vớ được cây cỏ cứu mạng. Hân hét lên nói:

“Mày lập tức đứng lại cho tao! Nếu mày còn tiến tới tao bắn nổ đầu con bồ của mài”

Tiếng hét của Lam Minh làm gã có chút tỉnh táo lại trong cơn điên cuồng. Nhìn thấy Từ Nhượng nhú mày dừng lại lập tức hán cười lên nói ra:

“Không muốn con bồ của mày chết thì lập tức tự phé đi tay phải của mài cho tao”

“Mày nghĩ tao sẽ làm sao? Mày có phong nào không?” – Không để hán nói thêm câu nào nữa lập tức giọng nói của Từ Nhượng đã trở lại trầm đục như trước.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Không Hiểu Thấu Đột Phá

“Bùm” sầm gõ dưới chân Từ Nhượng văng tung tóe, lập tức gã đã xuất hiện trước mặt Lam Minh gần ra tung chữ khô khốc:

“Mày..... có.... thể..... bắn”

“Mày tưởng tao sợ mày sao?”- gương mặt mặt vắn vẹo nhe răng trợn mắt nói cười khó coi nói

“Bang,Bang,Bang.....cách cách”

Một màn như kỹ thuật 3d diễn ra, ba đầu đạn bị Từ Nhựt tay không bắt lại không trật viên nào,vừa vo vo mấy viên đạn thành bụi vừa nói:

“Được rồi! Hết đạn rồi còn xiết cò chi nữa!”

“Mày bắn xong rồi thì đến. TAOOOO”

Nhìn khuôn mặt đột nhiên biến thành hung thần ác sát của Từ Nhựt hấn trở hốt hoảng vội vàng chạy theo đường ra khỏi bến tàu.

“Bùm”

Lại một tiếng nổ to vang lên, một bóng đỏ kéo dài chặn đường của Lam Minh lại:

“Đến rồi, bắn cũng bắn rồi mà còn muốn chạy sao?”

“Mày.....mày.... Không, đại...đại ca ”

Khuôn mặt hấn tái nhợt, tuy hấn ôm quyết tâm tắt từ nhưng không giết được Kỳ Huyền khiến cho Từ Nhựt đau khổ thì hấn cảm thấy không đáng, nước mắt ngấn nước mắt dài bắt đầu chảy ra cầu xin nói:

“Đại ca! anh rộng lượng tha cho con chó đuôi mù như em!..... Đại. ... đại ca anh cần gì cứ ra lệnh cho em. xin cho em làm chó anh”
– nói xong hấn ôm lấy chân hôn hít cầu xin.(ồu ghê vãi!)

“Vậy sao? bây giờ tao tao có việc cho mày làm đây”- Từ Nhựt híp mắt nhìn hấn nói.

“Vâng, vâng! đại ca có gì phân phó, lên núi đao xuống biển lửa em thà chết không từ”

“Vậy mày đi chết đi? sao mặt tái mét thế? không phải nói thà chết không từ sao?”

Lam Minh tái mét từ từ đứng dậy nói:

“Mãi nhất định muốn tao chết sao?”

“Đúng vậy!” – Từ Nhựt vô cùng khẳng định nói.

“Được rồi! tao biết hôm nay tao chạy cũng không thoát nhưng tao có thể cầu xin mày ân huệ cuối cùng chứ.Để cho tao tự xử được không”

“Tùy mày vậy! đỡ bắn tay tao” – Từ Nhựt mỉa mai hời hợt nói ra.

Nghe câu nói của Từ Nhựt, hấn hít một hơi dài rồi lấy con dao găm KA bên ra nhắm mắt lại. Chẳng lẽ ngày chết của Lam Minh ta đã đến rồi sao? Không, không ta không muốn chết! ta chưa sống đủ, kẻ đáng chết là thằng chó kia. Khi con sắp chém cổ của mình hấn lập tức xoay cổ tay đâm thẳng vào yết hầu của Từ Nhựt.

Nhìn cao dao lao nhanh đến cổ mình Từ Nhựt cười nhạt hai cái chợt lấy lưỡi dao đang ngày càng to ra trong tầm mắt.

“Keng” một tiếng động rất nhỏ vang lên. Lôi con dao ra khỏi tay hấn Từ Nhựt nói:

“mày có thể chết được rồi!”

Bắt cổ Lam Minh từ từ siết lại, nhìn hấn dãy dụa kêu gào hấn không chút đồng tình nào. Một kẻ muốn giết hấn chẳng lẽ hấn phải tha cho kẻ hay sao? Hơn nữa tên khốn này còn muốn bắn Kỳ Huyền nữa, tuy chỉ mới quen nàng hai ngày nhưng hấn đã coi nàng là bạn bè của mình. Kẻ nào động đến người thân của hấn ắt phải chết!

“Mày là con quỷ!.....Mày sẽ không chết được từ tể.....Tao đợi mày dưới âm phủhahaha.....sặc.....sặc sặc sặc.....”

Lam Minh nhìn đôi mắt tàn ra huyết quang, khuôn nổi lên những tia gân đỏ như máu ngang dọc đáng sợ của Từ Nhựt. Hấn có thể cảm nhận được những những tia như máu đỏ rực kia đang thông qua cánh tay trái đang bóp chặt cổ của hấn điên cuồng hút huyết dịch trong người hấn. Máu mất càng nhiều hấn dãy dụa ngày càng yếu, ý thức ngày càng mờ nhạt dần.

Nhìn Lam Minh bất tỉnh đang sùi bọt mép giật giật như động kinh, Từ Nhựt thở ra một hơi cuối cùng vát hấn xuống đất lảm bảm:

“Mãi nên cảm thấy may mắn! Hôm nay tao không có hứng giết người. Nhưng tội chết có thể tha tội sống dung không được”

Vung tay vỗ vài chưởng lên các khớp chân tay của Lam Minh, hấn quay đầu vừa đi đến xe vừa nói:

“tao nghĩ nếu mấy thằng trong bang của mày biết tin mày thành phe nhân chắc hẳn rất vui về chọc mày thêm vài dao đấy! Hắc Hắc”

Lái xe, khỏi cần nhỏ trong lòng hẳn cũng không hiểu nổi mình. Nếu là bình thường hẳn không có bất cứ kẻ nào muốn giết mình cơ hội sống lần thứ hai. Nói chung lòng rất hỗn loạn có lẽ bị ảnh hưởng của lần về thăm nhà buổi chiều. Khi sắp bóp nát yết hầu Lam Minh trong nội tâm của hẳn đột nhiên nghĩ đến cha mẹ mình cũng không hi vọng mình thành kẻ giết người không nháy mắt như thế. Dù chỉ là một chút dao động nhưng cũng làm hẳn thay đổi quyết định trong phút cuối.

Màn đêm tiếng chiếc Lamborghini màu hồng rít gió lao nhanh trên đường dẫn đến khu biệt thự Vân Điền. Trong xe Từ Nhựt đang béo mà Kỳ Huyền vừa cười vừa nói:

“Ngươi lúc ngủ như trẻ con a! Nhieu nước miếng không à.....Aizzzz! không biết nhà ngươi ở đâu dành cho ngươi ngủ trong phòng của ta vậy..... Hắc.....Hắc!”

Từ Nhựt lòng hươu dạ vượn thăm yy nghĩ cười man rợ. Nghĩ lại thì đây là lần đầu tiên hẳn đưa nữ nhân về nhà không khỏi làm cho hẳn cười chế giễu chính mình.

Từ bến cảng đó về nhà hẳn cũng không xa lắm khoảng hơn 30’. Nhưng lúc đến cửa nhà cổng nhà cũng phải cũng phải gần một giờ rồi vì sương xuống nên có chút lạnh. Lấy điều khiển từ xa mở cổng sau đó cho xe vào nhà để xe, không dùng dị năng với nội công của mặt giả khiến hẳn không khỏi xit xoa “Lạnh a!”

Bé Kỳ Huyền vào phòng ngủ hẳn không khỏi tức tức nói:

“ngủ như heo vậy, thế này bị người khác cướp đi cũng không biết nữa à!”

“Ừm”

Cúi đầu nhìn Kỳ Huyền “um” một tiếng sau đó ôm chặt cổ hẳn hơn một chút nói ra:

“Hừ đừng làm bộ lấy lòng ta, ngươi ăn gì mà nặng như vậy thế này nang với heo nái a!”

“Bốp.....Ặc!”

Chả biết có phải nghe được hẳn đang trù ẻo nàng hay không mà ủy tay của nàng nâng lên cho hẳn một phát vào cằm tỳ cắn lưỡi.

“Ta.....abxyz ngươi ngủ mà còn hung dữ như vậy! có tin ta thả ngươi xuống đất không?”

“.....”

Đỡ nàng xuống giường nhẹ nhàng phủ chăn mỏng lên nàng, Từ Nhựt đang định đứng lên ra phòng bếp ăn đêm thì bỗng dưng bị nàng bắt lấy tay:

“ĐừngĐừng bỏ ta mà.....ta xin các ngươi mà!”

“Lạnh!Lạnh quá..... huhuhu!”

Quay lại nhìn Kỳ Huyền đang khóc hẳn có hơi hoảng vội vàng ôm lấy nàng:

“Ngươi tỉnh rồi sao!..... Ta đâu có bỏ ngươi đâu a! ta ngay đây mà!”

Nhìn đôi mắt nhắm chặt động chút nước mắt động lòng người của nàng hẳn hơi thở ra một hơi, thì ra là nàng ngủ mê. Kỳ thực với cái tuổi 28 đạt chấp năng giả, thì nàng một trong số những là những người được bồi dưỡng từ bé. Họ hầu hết bị tách ra khỏi cha mẹ từ bé gọi họ là cô nhi cũng không sai biệt lắm, như thiên tổ của tổ chức hiện tại đều là do những người này nắm giữ. Ôm chặt lấy nàng, đặt đầu nàng tựa lên ngực mình Từ Nhựt nhẹ nhàng an ủi:

“Ta ở ngay đây! ta sẽ không bỏ mặc ngươi đâu..... Để ta hát cho ngươi nghe nhé”

“Um chết tiệt..... ta có thuộc bài nào đâu mà....Ặc! Được rồi nín nào..... ta hát ngay nèbla.....bla..bla”

“.....”

“Phù một chết ta! ngươi lớn hơn ta 6 tuổi mà ta còn phải dỗ ngươi như dỗ trẻ con vậy! Aizzzz!”

Từ Nhựt ngồi bên giường, để nàng tựa lên ngực mình mà kêu khổ trong. Mỗi lần thử đỡ nàng nàng xuống nàng cứ ôm chặt lấy hẳn không buông thử hỏi đẩy ra thế nào đây. Bây giờ bụng đã đói thì chớ lại còn phải làm Liễu Hạ Huệ nữa chứ, mẹ nó! Trông ngươi vừa cười vừa ngủ ngon vậy có biết ta khổ thế nào không..... giờ ai thương cho ta đây!

Cả đêm gần như không ngủ khiến hẳn nghĩ rất nhiều về gia đình về bạn bè, về những điều khi còn bé cũng như bây giờ. Hẳn không biết liệu con đường của mình chọn có đúng sao? Không biết, hẳn hoàn toàn không biết điều hẳn muốn là nâng cao thực lực của mình, hẳn cũng không thể làm người tốt trong cái thế giới tàn khốc sống chết chỉ trong nháy mắt này được.

5h30 sáng, Từ Nhựt có chút mệt mỏi tỉnh dậy sau cơn mê mẩn, hẳn cũng không biết làm thế nào mà hai người lại quần lại với nhau ngủ trên giường thế này nhưng bây giờ cái đó không quan trọng. Quan trọng là phải chuẩn bị nếu để bà cô này hiểu lầm thì đời hẳn đã xong. Bò từ trên giường dậy, hẳn vịn mình vào cái song chuẩn bị đi làm bữa sáng thì đột nhiên sờ người ra. Hẳn đột phá! Không hiểu được đã đột phá lên cấp yên diệt giả, thiên nhân đã thông.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Gia Nhập Thiên Tổ

Khi Từ Nhựt đi ra đến cửa theo quán tính hẳn nghĩ đến phòng bếp thì đột nhiên cảnh vật trong bán kính 5 trượng hiện lên cực kỳ chi tiết trong đầu hẳn. Từng đồ vật, từng chuyển động, thậm chí hẳn còn cảm nhận linh khí mỏng manh lơ lửng trong gian phòng, nhịp hít thở đều đều của Kỳ Huyền và..... còn.....số đo ba vòng khiến người ta sặc máu mũi của nàng nữa! Tất cả không gian trong cảm nhận của hẳn hoàn toàn khác chi tiết sinh động vô cùng.

Ôm lấy cái mũi bắt đầu gay gay mùi máu của mình ra phòng hẳn thật không dám ở lâu sợ không nhận được quét lên người nàng mấy lần nữa khiến nàng tỉnh thì đời con cháu của hẳn đã xong. Trước đây hẳn cũng đọc rất nhiều sách vở ghi lại về thần thức của mặt giả, nó vô cùng kỳ diệu là cánh cửa thông thần trong truyền thuyết. Với đẳng cấp hiện tại của hẳn thì có thể lợi dụng thần thức để điều khiển một tia nhỏ dị năng ngoại phóng dùng nhằm với dị huyền ngoại phóng, cái đó giống như một loại linh vực vậy hẳn còn lâu mới đạt được. Có thần thức thì có thể dùng để dò xét các vật xung quang mình nhưng không phải tất cả những kẻ có linh hồn lực mạnh hơn hẳn có thể che dấu tung tích của mình, hơn nữa nếu hẳn thả thần thức điều tra cũng bị họ cảm nhận được đó chính là do vì sao hẳn vội vàng chạy ra khỏi phòng. Đứng ở hành lang hẳn đưa tay lên nhìn một tia đỏ mong manh uốn éo mọi hình dạng mà vui buồn cay đắng lẫn lộn. Vui vì cuối cùng mình chính thức đặt chân đến hàng ngũ cường giả, cay đắng vì cái giá phải trả cho nó trong bao lần giữa lần sống chết.

Mặc kệ suy nghĩ hỗn loạn trong lòng bây giờ hẳn cảm thấy rất vui về đi vệ sinh cá nhân, rồi ngâm ca một tiểu khúc nào đó làm móm trứng chiêm sờ trường của mình. Sau đó, bày chúng lên bàn ăn. 6h, ăn sáng xong hẳn mặc armani đen, chân đi giày tây leo chiếc cadillac bốn chỗ màu ghi vì hồi đó cũng chưa có bugati và maserati như bây giờ.

Ngôi nhà lại lâm vào yên tĩnh thật lâu, cũng không biết bao lâu có lẽ tầm hai tiếng sau gì đó. Lắc lắc đầu của mình, Kỳ Huyền quả thật có hơi choáng váng vì hôm qua uống nhiều rượu như vậy mà không ép hơi rượu ra ngoài. Theo thói quen nàng vói vói tay lấy cái đồng hồ trên bàn cạnh giường. Nhưng vói mãi mà không thấy, Là a! lại còn mấy thứ mình không biết là cái gì nữa.

“Á! không phải chứ?”

Đột nhiên như nghĩ đến cái gì nàng vội bày dậy vùng vẫy lên quan sát quần áo trên người nàng:

“Phù! quần áo hơi chút xộc xệch chút a! Không sao, không sao! Tên khốn may mà nguoi thức đó!” Vừa nói nàng vừa dứ dứ nắm tay vói không khí nói.

Dụi dụi mắt mình vào cái nàng mới nhìn rõ ràng căn phòng này, Căn phòng là một màu xanh nhạt trên tường đầy những hoa văn, hoạt hình loằng ngoằng trông có vẻ giống như tự vẽ. cuối phòng là bàn máy tính đặt một cái laptop vaio và một giàn máy bàn sáu cái màn hình xếp lại với nhau rất chuyên nghiệp. Bên góc tượng cạnh đó, toàn là ảnh chân dung Mà toàn là nữ nhân nữa chứ!

“Hừ! xem ra nguoi là một tên biến thái a!” – Kỳ Huyền bĩu môi nói. Nếu bây giờ Từ Nhựt nghe được nàng gỏi hẳn như thế chắc phải kêu to oan uổng a! Đó là nghệ thuật a!

Sau đó nàng quay sang cái bàn cạnh giường đặt đầy mô hình nhân vật anime không khỏi bật ra một câu:

“Rõ Ràng là biến thái mà!”

Nàng nhìn lướt qua trên bàn một lượt đột nhiên dừng lại dưới chân cây đèn ngủ, ở đó có một mẫu giấy viết tay, nhìn nét chữ chắc là của Từ Nhựt. Đưa tay cầm tờ giấy lên xem nội dung của nó

“Đồ ăn sáng ta đã chuẩn bị rồi! không cần phải gọi nữa đâu, ăn đồ ăn nhanh không tốt chút nào đâu. Còn nữa chìa khóa xe của nguoi ta đặt trên bàn trong phòng khách rồi nhé! vậy nhé, ta đi đến khu huấn luyện đây! Cảm ơn nguoi đi với ta hai ngày nay.....Bye”

Nhìn dòng chữ trên mẫu giấy đôi môi đỏ mọng kiêu diễm của nàng tạo thành một nụ cười ảm áp:

“xem như nguoi còn có lương tâm!”

Nhưng câu tiếp theo nụ cười đó lại biến thành nguyền rủa kèn kẹt rồi!

“À quên! chắc ngươi thường xuyên ăn đồ nhanh hả! hôm qua ta kiểm tra ba vòng của ngươi thấy hơi thừa chút a! aizz, tiếc quá đáng ngươi đẹp vậy.....”

Nét mặt nàng đỏ tím biến hóa hóa liên tục:

“Tên. ...Tên khốn khiếp này! Dám lợi dụng mình ngủ mê chiếm tiên nghi.Không thể tha thứ được! Không thể tha cho ngươi được..... Từ Nhược chúng ta sẽ còn gặp lại” – Kỳ Huyền nghiêng răng nói.

Cuộc sống của hắn sau lần về thăm nhà cũng không có gì khác mấy gì so với lúc trước mới đúng, vẫn chém chém giết giết vài tháng lại tham gia một chiến dịch nhỏ nửa năm một chiến dịch lớn. Ngươi chết vẫn chứ chết đi năng của hắn tăng vẫn cứ, đi năng của hắn từ cấp ba đỉnh tầng vũ vũ như xe lửa trong vòng một năm lên cấp năng giả sơ cấp đã gây chấn động không nhỏ trong tổ chức. một kẻ không được bồi dưỡng từ bé mà mới chỉ 23 tuổi đã là chấp năng giả, không sốc sao? Hơn nữa tấn cấp từ một kẻ đi năng cấp một lên chấp năng giả chỉ trong ba năm, đây là cái khái niệm gì vậy? Chẳng lẽ đi năng và mật công đều dễ luyện vậy sao, cái này không phải. Có người hơn nửa đời người rồi còn chưa thể đột phá lên yên diệt giả, nên nhớ không phải ai cũng có đi năng thôn phệ kinh khủng như Từ Nhược nhưng cũng không biết hắn may mắn hay bất hạnh cùng với thăng cấp thì ý trí của hắn cũng bị nó ăn mòn dần. Mỗi lần hắn sử dụng đi năng với cường độ quá nhiều gần đạt đến giới hạn cơ thể ý trí càng khó khó kiểm soát, khát vọng giết người trong lòng hắn càng mạnh liệt khiến hắn sợ hãi rất nhiều! Sợ hãi có ngày mình biến thành quái vật sau đó bị chính đồng đội của mình tàn sát.

Tấn cấp hai tháng hắn đã được gia nhập vào thiên tổ với lý do thế chỗ cho đội trưởng cũ của Thiên tổ lên làm thành viên trong Thần tổ. Ở đây hắn cũng gặp lại Kỳ Huyền sau hơn một năm nhưng có vẻ cô nàng không hoan nghênh hắn lắm. Hắn qua chào hỏi làm quen nàng cũng chỉ hừ một tiếng rồi phớt lờ hắn điều làm hắn có chút ngượng ngùng thâm rủa trong lòng: “Đồ thù dai! Kẻ tiểu nhân cùng với đàn bà ghi hận lâu nhất! Tốt nhất sau này không chọc nàng”. chào hỏi một lượt hắn cũng biết danh tính từng từng người trong tổ, Tổ trưởng Long Nhất tên là Chu Văn Long, người thứ hai Long nhị khiến hắn có hơi chút bất ngờ chính là Mạc Kỳ Huyền. Bị ánh mắt mắt âm hiểm của nàng quét qua hắn có chút không rét mà run: “Thôi bỏ mẹ! Kiểu này chắc bị bà cô này hành hạ đến chết mất! HuHu”. Long Tam là một tên âm mưu đồ công sở đeo kính mắt hình chữ nhật trông rất trí thức lịch sự tên là Đường Đình, Long tứ chính là hắn còn lại Long ngũ là một tên trông có vẻ ít hơn hắn một hai tuổi bề ngoài như ca sĩ nhạc rock tên là Âu Dương Ca. Thật sự là cái tên mà cũng muốn chiếm thiên nghi mà! Con mẹ nó, sao không đặt mẹ nó luôn là “Âu Dương Bá” để.

Nhiệm vụ của Thiên tổ không nhiều, hầu hết chỉ là những nhiệm vụ được xếp vào hàng trung cấp đỉnh vàng trở lên mới cần đến thiên tổ ra tay. Nên gia nhập nửa năm hắn mới chỉ làm nhiệm vụ hai lần. Nhưng càng ngày hắn càng cảm thấy không ổn, nếu không có linh hồn lực mạnh mẽ hơn nữa chèo chống thì khi làm nhiệm vụ hắn có thể đánh mất lý trí bất cứ lúc nào nên hắn xin phép nghỉ dài hạn với cấp trên với lý do cần điều trị tâm lý. Hắn được phê chuẩn một năm, tổ chức đã cho hắn vào trường đại học Giang Thành sinh hoạt như một người bình thường vì theo bác sĩ tâm lý do giết chóc quá nhiều khiến hắn bị triệu chứng tâm lý hậu chiến tranh. Hắn cũng không phản đối gì, mặc dù hắn tự biết mình không bị cái triệu chứng gì hết mà cần tập luyện mật công một cách thường xuyên đều đặn gia tăng linh hồn lực của mình. Nhưng hắn không thể nói ra được, Vì trong các kỳ kiểm tra linh hồn lực của hắn so với người khác cũng cường gấp 5 lần bây giờ lại nói thiếu linh hồn lực không phải để người khác hoài nghi mang hắn làm chuột bạch à.

Đi học được nửa gần nửa năm hắn cũng cảm thấy tình trạng có tiến triển đôi chút, trong nửa năm này hắn cũng quen được ba người bạn. Thân nhất là Nam Phong, quan hệ của hắn và Nam Phong thân thiết như vậy là do lần hắn giúp gã ở Vũ Hương lâu.

Hôm đó, hắn cùng với Nhất ca và lão Ngũ ngồi Audi-A8 đến nơi tụ họp như mọi khi. Từ xa đã nhìn thấy Kỳ Huyền và Đường Đình đã đợi sẵn trước cửa. Từ Nhược cùng Âu Dương xuống xe chào hỏi hai người trước còn Vã Long đi đang nói chuyện với tiếp tân.

“Hay! Tam ca huynh hảo chứ? hơn lâu rồi có vụ nào hay ho không hả! Đệ đang chán chết đây”

“Tên nhóc nhà ngươi chả trưởng thành lên tý nào sao! Mồm mép chứ toan toác như vậy hoài!” Đường Đình đầy đầy mắt kính nói.

“Tam ca hảo! ba tháng không gặp có vẻ phong trần a?”- Từ Nhược tiến đến chào hỏi.

“Ừ! Tứ đệ ngươi hảo! Bệnh tình chuyển biến tốt chứ?”

“Ahaha! Đệ cũng đỡ hơn phân nửa rồi... hắc hắc!”

“Ài! Huynh ra đây nói chuyện tý.....Nhanh nào! Kẻ đệ nghe có vụ gì hay không.....Từ từ nào! Cái tên này.....ack..... Ngươi đợi vào trong rồi nói không được sao.... ở đây toàn người ra vào bất tiện.....” – Âu Dương vừa nói vừa khéo Đường Đình đang lau bầu qua góc nói chuyện.

Nhìn hai người Từ Nhược nghe răng cười vài cái sau đó quay sang Kỳ Huyền quan tâm hỏi:

“Đạo này ngươi vẫn tốt chứ?”

“Hừ! Tên vô tình vô nghĩa nhà ngươi cũng biết quan tâm người khác sao” – Kỳ Huyền Bối môi quyết miệng hừ lạnh nói.

“Ặc! Ta vô tình lúc nào chứ? Quan tâm đồng đội không được sao?”

“Mới hơn tháng thì có gì để hỏi?”- Vừa nói Kỳ Huyền thâm nghĩ “Tên đầu gối này! không thể nói câu nào quan tâm hơn chút được sao”.

Thấy Kỳ Huyền quay đầu đi phớt lờ chính mình hắn có chút không hiểu a. Ta khi nào thì chọc đến ngươi rồi? Ta có lỗi gì sao?

“Này, này.....Ta với ngươi vừa mới gặp nhau có nhất thiết phải vậy không?.....”

“Được rồi! ta bảo hai người này.....Nơi này là nơi công cộng a! Có liếc mắt đưa tình thì để vào chỗ nào riêng tư hăng là a” – Âu Dương Ca chen mồm vào nói.

“Tên Tạp Mao chết tiệt này! Ngươi nói ai liếc mắt đưa tình hả?.....Có tin ta cho ngươi một trận không?” – Kỳ Huyền đỏ mặt quát.

“Á, Á! Nhị tỷ tha mạng a! Đề nói lầm a.....Tứ ca huynh không thể thấy chết mà không cứu a! Chúng ta là huynh đệ, huynh không thể bỏ mặc ta được”.

Tiến tới vỗ vai Âu Dương Ca, giọng Tử Nhục pha chút hài hước đạo:

“Huynh đệ! Ta cũng có chuyện muốn hỏi ngươi đây”

“Ặc! Huynh không cứu ta còn chọc ta thêm một dao a!..... Nhị tỷ, Tứ ca hai người quá xấu rồi! Hợp lại một chỗ bắt nạt ta.....Tam ca! Mau mau lại cứu tiểu đệ của huynh a!”

“Hừ! đồ ngốc ngươi tự làm tự chịu” Đường Đình đẩy đẩy gọng kính nói ra.

“Được rồi! Được rồi, mấy đứa.....Đi vào hành lang phía tây thôi, ta đã đặt phòng bên đó rồi” – Chu Văn Long Cười nói.

“ Văn ca cứu đệ a! Mấy người Nhị tỷ bắt nạt ta.....hắc hắc! đáng đời.....Ặc! không phải vậy a.....Hahahaha”

Mấy người bọn họ đi đến khu phía tây trên đường vui vẻ cười nói, thực ra nói một tuần tụ họp một lần có chút không đúng bởi vì chỉ có mỗi Tử Nhục, Chu Văn Long và Âu Dương Ca thường xuyên ở đây còn những người khác đều bận hết, không đi làm nhiệm vụ đơn độc thì phụ giúp các tổ khác. Sau đó bọn họ trong một căn phòng có nội thất truyền thống, trên tường có chiếc quạt xếp khá lớn treo một phương tượng.

Cả căn phòng đều làm bằng gỗ, cửa sổ được dán vải vẽ sơn thủy trông rất đẹp không khác mấy so với mấy gian nhà cổ xa hoa bày đặt bình sứ đủ loại.

Ngồi xuống bàn trà Chu Văn Long đạo:

“Mọi người ngồi xuống trước đi! uống chén trà, ta kêu nhân viên đưa móm lên rồi!” - Nói xong hắn bắt đầu rót trà cho mọi người.

“Nhất ca, hôm nay có lẩu cá chứ” – Âu Dương Ca lau chau nói.

Liếc mắt nhìn, lão ngô của mình hắn chậm rãi nhấp ly trà, nhàn nhã nói ra:

“Đồ tham ăn! Ta đều gọi món mọi người thích! Không lo không tốt ăn”.

Trong Thiên tổ, Chu Văn Long là người rất quan tâm đến các thành viên của mình nên hắn cũng rõ ràng tính cách mỗi người. Chính vì sự quan tâm của hắn làm cho Thiên tổ trở thành một tổ rất chặt chẽ đoàn kết, các thành viên trong tổ coi nhau như thân huynh đệ của mình. Câu nói tưởng chừng tùy ý của Chu Văn Long nhưng trong đó bao hàm sự quan tâm thấu hiểu mỗi thành viên trong tổ không khỏi làm cho mọi người cảm thấy ấm áp trong lòng vui vẻ cười.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Khôi Lập Phương Xanh Thẫm

“Tam ca! huynh nói đi mấy tháng nay có vụ gì vui không? Ta suốt ruột lắm rồi”- Âu Dương Ca vội vàng hỏi.

“Àh! cũng chả có gì! toàn làm mấy cái nhiệm vụ ám sát chán gât”

“Ám sát à? thiên tổ đi làm mấy cái ám sát có phải lấy dao mổ trâu đi giết gà không vậy?” – Âu Dương lấy làm kỳ hỏi.

“Ta cũng không biết! dạo này tổ chức giao cho thành viên rất nhiều nhiệm vụ ám sát! kỳ lạ là trong số đó hầu hết là dân thường, quan chức và đặc vụ rất ít người là dị năng giả” – Đường đình nhíu mày nói.

“Theo thông tin ta tìm được trong tổ chức cộng với vài nhiệm vụ ám sát gần đây của lão tam ta tổng hợp lại rất có thể chúng là một chuỗi cho hành động lớn sắp tới.....”- Nãy giờ Chu Văn Long im lặng lên tiếng nói.

“Ặc! huynh nói thì nói hết câu đi sao dừng nửa chừng ra về bí hiểm thế?”

Nhìn Chu Văn Long nửa được nửa chừng lại trầm mặc Âu Dương Ca không kim được hỏi. Không chỉ hần mà Kỳ Huyền, Tử Nhục này giờ cảm đầu ăn cũng chú ý lên. Lòng máy của Chu Văn Long nhấn chặt vào nhau, chần chừ nói ra:

“Ta cũng không rõ lắm, nhưng tổng hợp lại thì những người hay tổ chức nào đó bị bí mật tiêu diệt đều có một điểm là họ đều đã từng đến Ai Cập trong một năm nay”

Ông ta nói xong rồi quay qua nhìn mọi người, bầu không khí trong phòng cũng bắt đầu trầm lại trong lòng mọi người đều có linh cảm không ổn, như thể sắp có đại sự xảy ra gì.

“Tam ca huynh thấy thế nào?” _ Tử Nhục phá vỡ im lặng nói

“Long Nha! đệ cu.....”

“Huynh chứ gọi thẳng tên đệ đi! Ở đây toàn người nhà cũng không cần bí mật gì hết mà”

Thấy giọng Tử Nhục hơi chút trách cứ nên vội đổi giọng nói:

“Ừ! Tử Nhục! Đệ cũng không cần lo lắng quá. Ta cũng cảm thấy cái gì đó không phải nhưng chắc không đến nỗi như mọi người nghĩ đâu.”

“Cái này thì không chắc! Nhiệm vụ lần này tổ S giao cho muội rất kì quặc! Đó là đánh cắp tài liệu trong tay của một gã nghiên cứu về khảo cổ ở Mỹ.....Hơn nữa cấp trên còn đặc biệt dặn dò không thể bị đoạt lại bằng không lập tức tiêu hủy”

“Đánh cắp! đây là nhiệm vụ của bên đặc công chứ, sao bên chúng ta phải làm!” – Âu Dương Ca gãi gãi đầu nói.

Này giờ đôi mày đang nhíu chặt lại của Chu Văn Long đột nhiên giãn ra, trong lòng hần như léo lên cái gì đó. “Ai cập”, “nhà nghiên cứu”, “tài liệu” sao? Đột nhiên hần trầm giọng nói ra chỉ đủ bé cho mọi người nghe thấy:

“Các người còn nhớ nhiệm vụ gần nhất đây chứ?” - không đợi mọi người trả lời ông ta đã nói tiếp.

“Nhiệm vụ lần đó của chúng ta giành co với các tổ chức khác trên thế giới ở khu rừng rậm sahara. nhớ chứ. Khi đó, hai thủ trưởng lần đầu tiên cùng lúc xuất động nhưng nhiệm vụ chỉ là loay hoay trong cái xa mạc đó cả tháng trời rồi rút lui vô nghĩa”

Đó là nhiệm vụ thứ hai Tử Nhục tham gia từ khi hần gia nhập Thiên tổ nên hần nhớ rất rõ. Nhiệm vụ ấy hần và cả tổ chỉ có đi lòng vòng trong xa mạc hộ hai thủ trưởng khỏi sự quấy nhiễu của mấy tổ chức khác, quả thật là hơi có chút vô nghĩa. Đợi chút, hình như lúc ấy trên tay của thủ trưởng số 2 có cầm vật gì đó màu xanh chạy lòng vòng quanh xa mạc khiến hần không hiểu, chỉ lờ mờ đoán ra là tìm vật gì đó. Tìm vật gì đó! Phải rồi chả lẽ là như vậy, ta hiểu đôi chút rồi. Chẳng lẽ tất cả các hành động gần đây liên quan tới nó. Không hiểu là vật gì lại khiến tổ chức đề tâm đến vậy.

“Nghĩ ra rồi sao?” – Chu Văn Long quan sát về mặt mọi người một lượt rồi nói

“Các người chắc hẳn đã nghe về phát hiện cách đây hơn hai chục năm chứ”

“Phát hiện cách đây hơn hai chục năm sao?” – Tử Nhục ù ù cạc cạc nghĩ hai chục năm trước ta còn chưa có sinh ra đây này hơn nữa còn là bí mật sao ta biết a.

Thấy Tử Nhục chả biết gì nên Kỳ Huyền có lòng tốt giúp hần tăng thêm kiến thức:

“Ài! Người đúng là quá lười đọc sách đấy! Cũng phải nên để thời gian chú ý đến tài liệu trong tổ chức chứ” – Sau đó giọng nàng đều đều giảng

“Theo tài liệu thì trước đây một nhà khảo cổ người Ai Cập đã khai quật được một lăng mộ sâu gần 5 trượng dưới mặt đất. Trong đó có rất nhiều họa hình kỳ lạ về các vị thần, nhưng càng kỳ lạ hơn là nó không có chút xiu liên quan đến thần thoại tất cả các quốc gia trên thế giới này cách họa vẽ trong đó cũng không phải chữ tượng hình hay tranh cách gián mà là họa vẽ giống như thật! Không, có thể nói cực kỳ tinh mỉ miêu tả về các thần thoại một cách sống động. Sau này trước khi ông ta muốn công bố phát hiện của mình với thế giới thì nó biến mất chỉ sau một đêm, không còn sót lại chút gì nơi đó chỉ còn là một cái hố rất rộng và sâu. Ông ta không chịu bỏ cuộc, nên mang một khối lập phương đến viện khảo cổ quốc gia để làm bằng chứng nhưng đã bị bác bỏ, ai lại tin một thứ vô căn cứ chứ.....”

“Chậm....chậm đã! Người vừa nói cái gì? Khối lập phương sao?”- Đột nhiên Tử Nhục ngắt lời nàng lại.

“Êh! Khối lập phương! làm sao thế?” Kỳ Huyền ngạc nhiên hỏi lại.

Không phải! là thủ trưởng số hai khi đó cũng dùng một khối lập phương hoa văn vàng tinh mỹ màu xanh thẫm sao. Không phải là nó chứ? Tuy không có căn cứ nhưng thực sự không trùng hợp ngẫu nhiên mà Nhất ca lại đề cập đến nó, không lẽ lại liên quan đến thượng đẳng dị nhân sao?

Trông Kỳ Huyền đang nhìn Tử Nhục với ánh mắt kỳ quặc Chu Văn Long chậm rãi nói ra:

“Chắc hẳn đoán ra rồi, để ta nói nốt vậy! Các người còn nhớ vật trên tay thủ trưởng số hai cầm chứ? Đúng vậy, nó giống như là khối lập phương mà nhà khảo cổ học đó đã từng sờ hữu. Nhưng hần đã biến mất ngay sau khi công bố vài ngày không ai biết nhân vì sao. Ít nhất theo người quen của hần là vậy!”

“Nhưng sự thực không phải vậy, cũng giống các người vài năm trước đây ta cũng đã đọc qua tập tài liệu cấp cao nhất trong tổ chức đó bởi vì nó là một vụ lộn nhát trong trăm năm qua. Ba mươi một cực thành viên cao cấp đã chết vì nó. Nhưng trong hồ sơ chỉ ghi về vụ việc đó một cách sơ sài, nhiều năm trước thông qua các cực thành viên còn lại trong tổ chức ta mới biết được manh mối” – ông ta uống một miếng trà rồi hít một hơi dài điều chỉnh tâm trạng ra.

“Đó là tranh chấp sáu khối lập phương đó! cạnh tranh rất dữ dội không ít tổ chức tan nát trong cuộc đấu tranh những tổ chức hùng mạnh như U Mặc sau việc đó cũng rơi vào thoi thóp đến mấy năm gần đây mới vực lại được... Lúc trước các thành viên cũng không chỉalet từ cấp một hai như bây giờ mà rất nhiều cấp 3, yên diệt giả chấp năng giả cũng không phải là quý hiếm gì! Nhưng tất cả cường giả thời đó đều rơi rụng gần hết..... Aizz! ta cũng không hỏi được nhiều gì từ họ, tất cả họ thành viên cũ bây giờ cũng chỉ là nhân viên cấp thấp khi ấy, họ cũng không biết được quá nhiều” – Chu Văn Long nặng nề thở ra một hơi.

“Các người có để ý không? Dù các tinh anh của tổ chức gần như bị diệt tuyệt thì những người còn lại sau đó cũng biến mất không chút tung tích. Tổ chức nói bọn họ được sắp xếp với nhận dạng mới và hư. Nhưng từ tám năm trước ta bí mật thăm dò khắp nơi đều không biết được kết quả” – này giờ Đường Đình vẫn không lên tiến đột ngột nói một câu làm tất cả mọi người trầm mặc lại.

Phải tất cả thành viên cao cấp có đẳng cấp từ yên diệt giả đỉnh trở lên đều dần về hư, thực ra là biến mất không chỉ thể tất cả thành viên cũ của tổ chức khác cũng không còn xuất hiện nữa. Không bao giờ còn liên lạc với họ nữa, điều này không bất thường sao. Có phải là liên quan với khối lập phương đó không? Liệu tổ chức chuyển họ đi đâu? Tại sao biến mất như thế, không thể liên lạc được dù là một phong thư hay cuộc điện thoại từ họ. Trong lòng Từ Nhược dâng lên một tia bất an mơ hồ, không biết tại sao hần lại bất an nhất là khi những việc này đoán chừng có liên quan đến khối lập phương đó. Không phải hần nhạy cảm hơn mọi người khi đoán ra được khối lập phương đó trước mà là vị trong lần làm nhiệm vụ sáu tháng trước. Khi gần khối lập phương đó cơ thể hần phát sinh dị tượng trước nay chưa từng xảy ra. Máu huyết của hần lúc đấy lưu thông nhanh hơn trước rất nhiều khiến dị năng của hần có chút không kiểm soát được, sau lần dị năng của hần ngày càng khó kiểm soát hơn nên mới quyết định xin nghỉ phép.

“Hãy! thôi được rồi mọi người! chúng ta ăn, không phải quá nghiêm trọng như vậy đây. Tam ca huynh cũng đừng lo lắng chú Đỗ chắc muốn một cuộc sống mới nên tránh mặt mọi người thôi” - Âu Dương Ca nhìn Đường Đình đang cau chặt mày lên tiếng đổi hướng chủ đề.

“À! Phải! phải.Ăn thôi đồ ăn nguội rồi đó mọi người” Thở dài một hơi Đường Đình nói

“Tập mao người không phải thích ăn lẩu cá sao? Vắt mấy cái rau sang đây ta nhúng”

“A-Ah! Nhất huynh nhúng ta nhiều mấy cái đậu hũ cái!”

Từ Nhược vẫn chưa thoát ra khỏi dòng suy nghĩ thác loạn rong đầu mình thì một tiếng gọi trong trẻo đánh thức hần:

“Này tên đầu gỗ! Ăn gì ta làm giúp người!”

“Cả nhà người mọi là-à à a.....” - theo thói quen hần định vắng một câu chửi thề nhưng thấy người nói là ai hần vội vàng nuốt lời vào bụng.

“Là gì hả?” Kỳ Huyền hí mắt duyên dáng cười hỏi.

Giả tạo! Đích xác giả tạo, người có cần phải giả tạo như vậy không? mi tâm của mi đang tỏa ra sát khí kia! Trông mặt người như vậy ta lạnh quá a! Nghĩ vậy Từ Nhược vội lấp liếm nói:

“Là là... hôm nay trông tỷ xinh quá a! như tiên nữ hạ phàm vậy” – Từ Nhược mã thí linh tinh nói.

“Ý người là bình thường là không mã sao?”

L-Lại cái gì nữa đây! ta đang tăng bốc người mà! không cần nhìn ta như vậy a! Từ Nhược mở hời lăm tấm phun một tràng mã thí:

“A! tỷ cả ngày đều đẹp a! ban ngày như tinh linh ánh mặt trời, buổi tối như mã như ánh trăng rằm” – Con mẹ nó loạn, loạn rồi! Ta không nghĩ ra cái gì cả. Kệ vậy, nghĩ vậy hần vội vàng đề thêm câu.

“Tỷ thấy phải không! ta thấy hôm nay tỷ đặc biệt đẹp a” Vừa nói hần vừa nở ra nụ cười lấy lòng.

Nghe thấy câu trả lời của Từ Nhược nàng mới hài lòng, đôi môi hồng nhuận hé thành một nụ cười ngọt ngào với hần.

Phù! th-thoát rồi không bị ngũ trảo thần công câu chết!!!

“A-a-Àh. ừmmmm! Hình như bây giờ không phải thời gian để trao đổi tình cảm đâu nhỉ?”

Bỗng nhiên giọng nói của Âu Dương Ca vang lên từ bên bàn khiến hần và Kỳ Huyền quay ra nhìn.

Thấy mọi người đang chăm chú nhìn chính mình mặt hần nóng lên chỉ có thể nở ra nụ cười gượng gạo.

“C-Cái gì. Tập mao như vừa nói gì! có muốn vé một chiều lên thiên đường ngay bây giờ không” - Kỳ Huyền đỏ mặt xách tai Âu Dương Ca hét lên.

“Á... nhẹ tay nhẹ, nhẹ thôi.....Ta chỉ nói những gì mình chứng kiến thôi mà!” – Hần ôm tai oán thán nói.

“Hahha...Hahahah...”

Một màn này không khỏi làm mọi người bật cười lên đánh tan bầu không khí nặng nề vẫn còn đang lẩn quẩn trong phòng. Trong suốt bữa ăn còn lại cả nhóm chỉ nói đến mấy chuyện hài hước trong nhiệm vụ của mình đặc biệt Âu Dương Ca còn bật cười ghê làm vài động tác minh họa khiến cả nhóm ôm bụng ra cười. Bữa ăn kéo dài đến lúc 8h30 tối thì mỗi người một ngã lên tầng hai Vũ Hương lâu hai tiếp tục cuộc vui. À! các đạo hữu hỏi ta là gì thì có vẻ khó nói đây. Nó có thể là những việc cần phải làm vào buổi tối mà thôi. ... Hắc.. hắc...À.. Đừng có quá đen tối tưởng linh tinh đấy nhé! Mấy tên giống đực đi về phía bên phải cầu thang máy còn Từ Nhục và Kỳ Huyền đi về bên phải. Âu Dương Ca ngựa mép không nhận được còn gọi với một câu:” Chúc hai người vui vẻ nhé!” khiến Kỳ Huyền bặm môi giẫm chân thề phải lên cho hắn một trận.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Cừ Đến Miệng Còn Bay

Vũ Hương lâu là kiểu tụ điểm ăn chơi trong một, hầu hết lão bản của nó được công bố chẳng qua là mấy tên đại ca hắc đạo tiền án tiền sự ghi đầy một sổ nhưng ít ai biết đến kẻ đứng sau đó đâu phải là một người. Đó là một tổ chức mà kẻ ngoài ánh sáng quản lý, kẻ trong bóng tối bảo kê, còn kẻ trong bóng tối là ai sao? Có thể nói một cách chung chung là doanh nhân, quan chức biết đây bắt chữ cái gì cái gì có thể ảnh hưởng về pháp lý nguồn đầu tư thì chính là nó! Thôi nói thế cũng chắc cũng đủ để các đạo hữu có thể hình dung. Gần ngoại thành phía tây thành phố, trong một tòa kiến trúc mang phong cách tây á kết hợp trên tầng hai lại trong một gian phòng, à trên cửa phòng có biển hoàng kim chữ đen nổi ghi 78 thì phải! Tầng hai là nơi giải trí uông rượu, hò hát hay làm tý gì mờ ám nên trong phòng rất tiện nghi và khá rộng rãi với những kệ rượu các loại, kệ ly, một chiếc bàn thủy tinh sang trọng cùng với chiếc ghế sofa thậm trí bộ âm thanh như quán karaoke cũng chả có bất ngờ nào cả.

Nằm sõng xoài dựa lưng vào thành ghế mệt mỏi vài cái, Từ Nhục quả thật có chút mệt mỏi. Hôm nay hắn phá lệ uống 2 ly Glendronach 16 years nên có hơi choáng, với kẻ không thích hoặc chính xác hơn là không biết vị rượu ngon hơn nước giải khát chỗ nào thì 2 ly không nhọc cũng quá vô lý.

“Này mới uống có chút xú mà mệt mỏi vậy sao?” Giọng Kỳ Huyền chán nản vang lên.

“Ừ! Ngươi cũng biết mà! Ta không uống được rượu, đợi ta chút ép rượu ra nhé! hihi” Hắn nở nụ cười ngốc ngốc nói.

Nhắm mắt lại hắn không thể không ở trong trạng thái tu luyện được vì hơi rượu đã nhắm rất sâu rồi cần phải có ý chí chi trì mới được, tâm thức chìm vào nội thể điều khiển nội lực và dị lực trong đan điền tuần hoàn tiêu chu thiên đầu óc hắn bắt đầu thanh tỉnh trở lại. Há miệng thở ra một hơi còn, hắn từ từ mở mắt ra nhưng ánh mắt thanh tỉnh bắn ra tinh quang thiếu chút nữa rớt tròng. Kỳ Huyền đang ngồi trên đùi hắn trong bộ dạng như miêu, đôi chân thon dài sẵn chặc ôm lấy đùi hắn, tay trái bá lấy cổ hắn, những ngón tay tu mi đang nghịch gặm đôi môi hắn. Trông bộ dạng khiêu khích gợi cảm, hắn có chút không chịu nổi nuốt khan.

“Sao? Chàng trách nam có muốn tỷ không! Ừ-Ừm, ngươi hư quá đấy....Chưa gì huynh đệ ngươi đã biểu tình với tỷ rồi!” – Kỳ Huyền nhìn khuôn mặt Từ Nhục đang dần dần đỏ lựng lên quyền rũ cười nói.

Nghe giọng nói khiêu khích của nàng đôi mắt hắn nhắm lại, lông mày dùm lại với nhau hơi giật giật. “S-sắc! Ta mà trách nam sao??? Không phải ngươi biến ta thành đàn ông rồi sao?? Xem ra phải trừng trị ngươi vì tội coi thường lão công a!” Từ Nhục cau có nghĩ.

“Khặc..Khặc! Đạo này không phạt ngươi! Có phải ngươi coi thường uy nghiêm của lão công ta a!” – Hắn giả bộ âm trầm hắng giọng nói.

“Ngươi nói xem! tội của ngươi nên nhận hình phạt gì đây??”

Nói xong hắn giả bộ nghiêm túc, âm u nói. Chăm chú quan sát bộ mặt nghiêm túc của hắn, đôi của nàng mím lại đưa lưng lại phía hắn cúi người xuống. Ngón tay của đặt dưới đôi môi hoa đào tràn đầy sức sống quay mặt lại đáng thương nói:

“Tướng công! Thiếp biết tội, xin chàng trách phạt”

Nhìn bộ dáng lẳng lơ nửa quỳ nửa nằm nàng, ngón tay đặt dưới đôi môi hấp dẫn kia, giọng nói vừa quyến rũ vừa đáng thương như mời gọi kia hắn quả thật là tình trờng thượng nào. Khuôn mặt hắn phát nhiệt, lỗ mũi nóng bừng như có lửa hấp hấp trở nên dồn dập mất nhịp điệu. Có lẽ ép dục vọng giọng hắn khàn khàn thờ ra:

“Hắc...hắc...Ta chưa thấy nàng đủ thành ý thì phải? Có phải nàng nên có chút lòng thành nữa hay không nhi.....Hắc hắc!” Nói xong khoe miệng phải hắn tạo thành nụ cười tà ác cười.

sau đó trong phòng tràn đầy tiếng da chạm da và tiếng rên hòa cùng tiếng cười không nên cho trẻ con nghe.

.....Abc-xyz-iop-rty.....(Quảng cáo: uống fishi cjo tưởng tượng bay xa! Chúc bé ngủ ngon! Kỵa Kỵa đếm dê nào!)

“Aa...U-um...N-N-Nhẹ thôi thiếp không chịu được.... phách.....A-a, thiếp xin chàng mà thiếp biết tội rồi!.... T-Tướng công của thiếp đừng mạnh uy nghiêm phi.....Phách.....Hắc... hắc.. biết tội rồi sao? nhưng muộn đấy!”

Hiện tại khung cảnh trong phòng có chút tà mị.....Âyzz! biết ta sao nhi???.....trong phòng trên ghế so-pha một nam nhân đang để một nữ nhân xinh đẹp nằm xấp trên đùi hắn, bàn tay hắn thì cần cù đưa lên hạ xuống tét vô mộng nàng cười khằng khặc(Tà ác quá! Amen!).

Mỗi lần bàn tay Từ Nhựt chạm vào kiêu đồn đầy đặn căng tròn của Kỳ Huyền lòng hắn không khỏi lòng hươu dạ vượn tuôn trào như dung nham núi lửa tuôn, khéo miệng hắn càng cong lên một chút.

“Phách!.....Á! Đ-Đau quá! muốn đánh chết người ta!..híc.....híc!”

“A! Xin lỗi! Nàng có sao không?....Ta hơi thất thần...Xin lỗi a...không sao chứ!”

Nghe tiếng kêu của nàng, hồn đang chu du thiên giới của hắn tỵ bay mất tích. Hắn vội đỡ nàng ngồi dậy lo lắng hỏi.

“Hừ! ngươi muốn giết ta sao.....Không cần ngươi quan tâm....buông ta ra!”

“Ta không cố ý mà! Ngươi không sao chứ!!....” Hắn vội vàng xin lỗi vừa ân cần đưa tay lau đi nước mắt đọng nơi đôi mắt nàng.

“Hừ! Buông ta ra!” Kỳ Huyền giận dỗi quay mặt đi nói.

Không khí rơi vào trầm tĩnh một lúc, bỗng nhiên hắn buông nàng ra bước khỏi ghế so-pha đứng trước mặt nàng trầm giọng nói ra”

“Xin lỗi! là lỗi của ta.....Đứng đây mặc nàng xử lí!”

Trông khuôn mặt như đưa đám của hắn Kỳ Huyền bật cười lên khanh khách:

“Tiểu đệ đệ à! Chàng vẫn dễ gạt như ngày nào....Hahaha” – Kỳ Huyền hai tay che miệng, đôi mắt cong lên như nguyệt nha mi dài vũ động cười to thành tiếng.

Nhìn Kỳ Huyền đang cười run lên vì đắc ý, gân trán hắn có chút nổi lên giật giật, trừng mắt lên nói:

“Dám đùa ta sao! Xem ra ta trừng phạt nàng vẫn chưa đủ, xem gia pháp của ta đây”

Nói xong hắn lao vào nàng hai nhăm hai bên ngực như hồ vồ mồi.

“Y-Yaaa.....Hihi..hi....Ư ư ư....Haha..H-hahaha.....Đ-Đ-Đừng chọc néch nữa....haha.....tha cho thiếp đi biết tội rồi, t-t-từ nay không dám nữa!.....Tướng công, thiếp khóc rồi nè....N-người ta khóc rồi nè.....hahaha.....Không tha cho nàng được.....đám đùa ta làm ta sợ như vậy.....”

“.....”

“Hừ! Tướng công, chàng ác lắm...Không thèm để ý chàng nữa!”- Kỳ Huyền hờn dỗi nói.

Nhìn mỹ nhân khuất phục trước dâm uy của mình, hắn ôm eo nhỏ của nàng chặt thêm một chút, cúi đầu xuống ngửi mái tóc đen thom nhàn nhạt dễ chịu của nàng(đích xác gọi Enchenter! Hihi!). Bàn tay hắn vuốt ve khuôn mặt nàng từ vàng tai xuống chiếc cằm nhỏ xinh xắn nhẹ nhàng nâng lên. Đôi mắt hắn nhìn thẳng vào mi mâu của nàng hỏi:

“Không để ý đến ta thật sao?”

“Không thèm!”

“Thật vậy?”

“Đúng thế”

“À-À, được rồi! Thế thôi vậy”

Phun hết câu cuối hắn ngẩng đầu lên, đôi mắt dịu dàng chuyển thành lạnh nhạt vòng tay của hắn nói lỏng ra.

“A! Đừng mà”

“Chính ngươi bảo không cần mà!” - Vừa nói hắn vừa một mắt một mắt tỉ hí nhìn xuống nàng.

“K-Không phải vậy mà!.....H-h-h-h-hôn-n-n..... thiếp đi!” Mấy từ cuối nàng nhập ngừng nhỏ như muỗi vo ve vậy.

Tất nhiên nhỏ vậy chứ nhỏ nữa với dâm công thâm hậu của Từ Nhựt làm gì có chuyện không nghe thấy nhưng hắn cố tình giả vờ không nghe thấy nhìn vào khuôn mặt đỏ lên vì ngượng ngùng, ôm chặt eo nàng dích sát vào nhau, đôi môi đặt gần tai nàng thờ hời nói:

“Ta không nghe thấy gì! nàng có thể nói lại lần nữa không?”- Giọng hân trên chộc vang lên.

“Ah-h-h..Um.K-K-K-không có gì”- Kỳ Huyền quay mặt nóng rục của mình đi để trốn tránh ánh mắt của hân.

“Hình như, ta nghe không nhầm có cô nàng nào muốn ta hôn nàng ấy thì phải nhỉ? Đúng chứ?”

Hân nhẹ nhàng quay khuôn mặt nàng lại, đôi môi từ từ tiến gần đến muốn đặt lên đôi môi hồng nhuận căng mọng của nàng mà ngấu nghiến(ôi! ghe quá =.=!). À, có lẽ môi chưa đến thì lang trảo của hân đã đến rồi.

“U-um.Ya-a”

Đôi mắt của nàng khép lại, hân cũng nhắm mắt của mình vào nhưng vẫn cảm nhận được hơi thở của nàng lên khuôn mặt hân cũng như nàng cảm nhận từ hân vậy. Bầu không khí ngày càng nóng lên cũng như nụ hôn cũng sắp bùng cháy lên vậy.

“Nga.....nga” hơi thở của hơi người gần như chung một nhịp hết như trái tim họ vậy.

“Boang.....Rầm.....Rốp”

“Mau chạy đường này mau lên.....cầu thang tiếp không phải cái này.....Đứng lại! Chúng mày không chạy thoát được đâu.....Mau ngăn bọn nó mày thiếu thuốc à.....Dạ! dạ xin Ngô thiếu yên tâm”

Khi đôi môi hai người sắp hòa làm một thì bên ngoài hành lang truyền vào tiếng đồ vỡ cùng với tiếng người quát tháo. Từ Nhược cảm thấy thân hình trong lòng mình chủ động thoát khỏi vòng tay hân chỉ động lại hơi âm từ thân hình ấy. Nhìn Kỳ Huyền ngưng ngừng đẩy hân ra ngồi sang một bên hai tay đang chụm lại với nhau đặt trước đùi, rặng mây hồng hai bên má của nàng đã giăng lên đến tận vành tai thật động lòng giết người không đến tới kia hân tức phò máu. Trong lòng hân phải hỏi thăm mấy thằng khốn nạn nào thất đức phá rối hân cả chục lần. Sắp đến giờ ăn móm chính rồi mà còn.....

Vẫn còn ý niệm vót vát nên mom men nhích mông lại gần nàng rồi bắt đầu động thủ thì lại:

“Mẹ nó! Ngươi làm ăn kiểu gì thế? có mỗi ba đứa ranh con mãi không bắt được sao?”- tiếng gầm ầm chứa tức tối vang lên.

“Trần thiếu! Ngươi cứ yên tâm đi bọn nó chạy không thoát đâu, ta đã sai người chặn hai cửa rồi trừ khi chúng biết độn thổ.....Nên ngươi cứ quay về phòng ngồi đợi hàng đi!”- Giọng nói nịnh nọt vang lên.

“Về cái mẹ gì! Ngô Vinh, ngươi gọi cho mấy tên đệ bảo nó để thành oắt kia chờ ta.....”

“Rồi! ta gọi thằng hắc Cầu bảo nó nhẹ nhàng tý đây”

Tuy cánh cửa cùng tường cách âm rất tốt nhưng gào lên như vậy lại trước cửa thì có cách âm vào giới.Từ Nhược trong lòng tức tối nghĩ: “Chúng không biết là đang phá hoại chuyện tốt của tao à! Nhất là cái thằng chó nào chứ gào rú lên như cầu vậy”. Vẫn cố vót vát lần nữa, hân quay ra nở nụ cười sõi già với Kỳ Huyền nhưng lần này hân không toại nguyện rồi. Kỳ Huyền ngưng ngừng đẩy hân ra làm mất hân có hơi tím lại. Gân trán hân thì nhau nổi lên, cắn chặt răng kìm nén nhưng cuối cùng cũng không chịu nổi tru lên:

“Con bà chúng mày! Làm hỏng việc của lão tử. Chúng mày chuẩn bị ăn hành đi là vừa!”

“Hi..hi!” Tiếng cười như chuông bạc của Kỳ Huyền vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Sắc Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.